

สุภษิต

ของ

นบีสุลัยมาน

สุภาษิต

ของ

นบิสุลัยมาน

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ *สุภษิตของนบิสุลัยมาน* เป็น คัมภีร์ที่อัลลอฮฺทรงประทานลงมาแก่นบรุษผู้เคยมีชีวิต อยู่ซึ่งมีปัญญามากที่สุด อัลลอฮฺ (ช.บ.) ได้ทรงเลือก นบิสุลัยมาน (อ.) ผู้ชอบธรรม และได้ทรงประทาน สติปัญญาและความรอบรู้ให้แก่ท่าน ท่านสามารถ แก้ไขปริศนาอันล้าลึก อธิบายสรรพวิชาที่ยากที่สุด และปกครองแผ่นดินโดยธรรม ด้วยสติปัญญาอันชาญฉลาดไร้ที่ติ ในช่วงเวลาที่ท่านมีชีวิตอยู่ นบิสุลัยมาน (อ.) เป็นผู้ครอบครองที่ยิ่งใหญ่ในโลก ท่านได้รับการ ทรงนำบนทางอันเที่ยงตรง ท่านได้เข้าใจว่า ความยำเกรงอัลลอฮฺ (ช.บ.) เป็นที่เริ่มต้นของปัญญา

สุภษิตของนบิสุลัยมาน เป็นหนังสือแห่ง ปัญญาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและมีความเป็น- สากลอย่างมาก ในบทแรกๆ เริ่มต้นด้วยคำสอนที่ เกี่ยวกับปัญญา แล้วจึงเชื่อเชิญให้แสวงหาและติดตาม ปัญญา ในส่วนที่เหลือของหนังสือเล่มนี้ประกอบไป

ด้วยสุภามิตหรือถ้อยคำแห่งปัญญาจำนวนมากที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในทุกด้านของชีวิต ได้แก่ การเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การเป็นพ่อแม่ ความยุติธรรมทางสังคม วาทศิลป์ การทำงาน การสมรส เพศ และเงินทอง เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้ท่านผู้อ่านจะพบว่าชีวิตที่ดำเนินในปัญญาของอัลลอฮ์เป็นชีวิตที่มีความสุข ความพึงพอใจ และเป็นชีวิตที่มีคุณค่า

ผู้จัดพิมพ์

สารบัญ

การยกย่องปัญญา	7
(1:1 – 9:18)	
ถ้อยคำแห่งปัญญาของนบีสุลัยมาน	52
(10:1 – 22:16)	
ถ้อยคำของคนมีปัญญา	114
(22:17 – 24:34)	
ถ้อยคำแห่งปัญญา	
เพิ่มเติมของนบีสุลัยมาน	129
(25:1 – 29:27)	
ถ้อยคำของอาถูร์	154
(30:1–33)	
ถ้อยคำของเลมูเอล	161
(31:1–31)	

บิสมิลลาฮิรเราะฮ์มานิรรอฮีม

การยกย่องปัญญา

- 1 บรรดาสุภาสิตของนบีสุลัยมาน ผู้เป็นโอรส
ของนบีดาอูดและกษัตริย์ของ
วงศ์พันธุ์นบียะอูบ
- 2 เพื่อให้รู้จักปัญญาและการสั่งสอน
เพื่อให้เข้าใจถ้อยคำแห่งความรอบรู้
- 3 เพื่อรับการสั่งสอนให้ฉลาด
ในเรื่องความชอบธรรม ความยุติธรรม
และความเที่ยงธรรม
- 4 เพื่อให้ความสุขแก่คนรู้น้อย
ให้ความรู้และความเฉลียวฉลาดแก่
คนหนุ่ม
- 5 คนมีปัญญาจะได้ยินและเพิ่มพูนการเรียนรู้
และคนที่มีความเข้าใจจะได้การชี้แนะ
- 6 เพื่อให้เข้าใจสุภาสิตและอุปมา

ทั้งถ้อยคำของคนมีปัญญาและปรีศนา
ของพวกเขา

⁷ ความขำเกรงพระผู้เป็นเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของ
ความรู้

คนโง่ยอมดูหมิ่นปัญญาและการสั่งสอน

คำตักเตือนให้ระวังเพื่อนที่ไม่ดี

⁸ ลูกเอ๋ย จงฟังคำสั่งสอนของพ่อเจ้า
และอย่าทิ้งคำสอนของแม่เจ้า

⁹ เพราะสองสิ่งนั้นเป็นมงคลงามที่ศิระษะเจ้า
เป็นสร้อยรอบคอเจ้า

¹⁰ ลูกเอ๋ย ถ้าคนบาปล่อชวนเจ้า
อย่าได้ยอมตาม

¹¹ ถ้าพวกเขาพูดว่า “มากับเราเถิด ให้เราหมอบ
คอยเอาเลือดคน

ให้เราชุ่มทำร้ายคนบริสุทธิ์เถื่อนเถิด

¹² ให้เรากลิ่นพวกเขาทั้งเป็นอย่างแดนคนตาย

และกลืนเขาทั้งตัว อย่างคนเหล่านั้นที่

ลงหลุมมรณา

13 เราจะพบของล้ำค่าทุกอย่าง

เราจะบรรจุบ้านเราให้เต็มด้วยของที่

ปล้นมาได้

14 จงเข้าส่วนกับเรา

เราทุกคนจะมีเงินถุงเดียวกัน”

15 ลูกเอ๋ย อย่าเดินในทางนั้นกับพวกเขา

จงยังเท้าของเจ้าจากวิถีของพวกเขา

16 เพราะว่าเท้าของพวกเขาวิ่งไปหา

ความชั่วร้าย

และพวกเขารีบเร่งไปฆ่าคน

17 เพราะไม่มีประโยชน์ที่จะจึงขำให้คนเห็น

18 แต่คนเหล่านี้หมอบคอยเอาเลือดตนเอง

พวกเขาชุ่มทำร้ายชีวิตตัวเอง

19 ทางของทุกคนที่หากำไรด้วยความทารุณ

โหดร้าย ก็อย่างนี้แหละ

มันย่อมคร่าเอาชีวิตเจ้าของนั่นเอง

เสียงเรียกของปัญญา

- ²⁰ ปัญญาร้องเสียงดังอยู่ที่ถนน
 เธอเปล่งเสียงของเธอที่ลานเมือง
- ²¹ เธอร้องเรียกอยู่ตามหัวถนนที่จอแจ
 เธอกล่าวถ้อยคำที่ทางเข้าประตูเมืองว่า
- ²² “คนรู้น้อยเอ๋ย พวกเจ้าจะรักความรู้น้อยไป
 นานเท่าไร?
 คนที่ชอบเยาะเย้ยจะพอใจในการเยาะเย้ยไป
 นานเท่าไร?
 และคนโง่จะเกลียดความรู้นานเท่าไร?
- ²³ จงหันมาสนใจคำตักเตือนของข้าพเจ้า
 นี้แน่ะ ข้าพเจ้าจะเทศความคิของข้าพเจ้าให้เจ้า
 ทั้งหลาย
 ข้าพเจ้าจะให้ถ้อยคำของข้าพเจ้าแจ้งแก่
 พวกเจ้า

- 24 เพราะข้าพเจ้าได้เรียกแล้ว แต่พวกเจ้าปฏิเสธ
ข้าพเจ้ายื่นมือออก แต่ไม่มีใครใส่ใจ
- 25 พวกเจ้าเพิกเฉยคำแนะนำทุกอย่างของ
ข้าพเจ้า
และไม่ยอมรับคำตักเตือนของข้าพเจ้าเลย
- 26 ข้าพเจ้าเองจะหัวเราะเยาะความหายนะของ
พวกเจ้า
ข้าพเจ้าจะเยาะเย้ยเมื่อความกลัวมาถึง
พวกเจ้า
- 27 เมื่อความกลัวมากกระทบพวกเจ้าอย่าง
พายุร้าย
และความหายนะของพวกเจ้ามาถึงอย่าง
พายุหมุน
เมื่อความทุกข์และความระทมใจมาเหนือ
พวกเจ้า
- 28 แล้วพวกเขาจะร้องเรียกข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้า
จะไม่ตอบ

พวกเขาจะแสวงหาข้าพเจ้า แต่จะไม่พบ
ข้าพเจ้า

²⁹ เพราะพวกเขาเกลียดความรู้
และไม่เลือกเอาความขำเกรง
พระผู้เป็นเจ้า

³⁰ พวกเขาไม่ยอมรับคำแนะนำของข้าพเจ้าเลย
แต่กลับคูหมั่นคำตักเตือนทุกอย่างของ
ข้าพเจ้า

³¹ เพราะฉะนั้น พวกเขาจะกินผลแห่งทางของ
ตนเอง
และอิมด้วยความคิดเห็นของพวกเขาเอง

³² เพราะการที่คนรู้่น้อยหันเหจากทางที่ถูกต้อง
ก็นำความพินาสมาสู่ตนเอง
และการที่คนโง่หลงเพลิดเพลिनก็ทำลาย
ตนเอง

³³ แต่ผู้ที่ฟังข้าพเจ้า จะอยู่อย่างปลอดภัย
และอยู่อย่างสงบสุข ไม่กลัวสิ่งร้ายใดๆ”

คุณค่าของปัญญา

- 1 ลูกเอ๋ย ถ้าเจ้ารับถ้อยคำของเรา
และสะสมคำบัญชาของเราไว้กับเจ้า
- 2 จงเงี่ยหูของเจ้าฟังปัญญา
จงใจจดใจจ่อเพื่อที่จะเข้าใจ
- 3 เพราะถ้าเจ้าร้องหาความรอบรู้
และเปล่งเสียงของเจ้าหาความเข้าใจ
- 4 ถ้าเจ้าแสวงหาปัญญาเหมือนหาเงิน
และเสาะหาเธออย่างหาขุมทรัพย์ที่
ซ่อนอยู่
- 5 แล้วเจ้าจะเข้าใจความยำเกรงพระผู้เป็นเจ้า
และพบความรู้ของอัลลอฮ์
- 6 เพราะพระผู้เป็นเจ้าประทานปัญญา
และจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ความรู้
กับความเข้าใจก็ออกมา
- 7 พระองค์ทรงสะสมสติปัญญาไว้ให้

คนเที่ยงธรรม

พระองค์ทรงเป็นโล่แก่ผู้ที่ดำเนินใน
ความซื่อสัตย์

⁸ ทรงเฝ้าบรรดาวิถีแห่งความยุติธรรม
และทรงปกป้องทางแห่งศรัทธาชนของ
พระองค์

⁹ แล้วเจ้าจะเข้าใจความชอบธรรม ความยุติ-
ธรรม และความเที่ยงธรรม
คือเข้าใจวิถีอันดีทุกทาง

¹⁰ เพราะปัญญาจะเข้ามาในใจของเจ้า
และความรู้จะเป็นที่รื่นรมย์แก่จิตใจ
ของเจ้า

¹¹ ความเฉลียวฉลาดจะปกป้องเจ้า
และความเข้าใจจะพิทักษ์รักษาเจ้าไว้

¹² เพื่อช่วยเจ้าให้รอดพ้นจากทางของคนชั่ว
จากคนที่พุดตลปตะแสง

¹³ ผู้ทอดทิ้งบรรดาวิถีแห่งความเที่ยงธรรม

เพื่อเดินในทางแห่งความมืด

¹⁴ ผู้ยินดีในการทำชั่ว

และเปรมปรีดีในการกลับดีเป็นชั่ว

¹⁵ คือคนที่วิถีของเขาคด

และหนทางของเขาไม่ตรง

¹⁶ เพื่อช่วยเจ้าให้พ้นจากหญิงแพศยา

พ้นจากหญิงสำส่อนที่พูดจาพะเน้าพะนอ

¹⁷ ผู้ทอดทิ้งคู่ชีวิตที่นางได้เมื่อยังสาว

และลืมพันธสัญญาที่นางให้ไว้ต่อ

พระพักตร์อัลลอฮ์

¹⁸ เพราะบ้านของนางดิ่งลงสู่ความมรณา

และหนทางของนางนำไปสู่แดนคนตาย

¹⁹ ทุกคนที่เข้าหานางก็ไม่ได้กลับมา

และไม่ได้มาถึงวิถีแห่งชีวิต

²⁰ ดังนั้น เจ้าควรจะเดินในทางของคนดี

และรักษาวิถีของคนชอบธรรม

- 21 เพราะว่าคนเที่ยงธรรมจะได้อยู่ในแผ่นดิน
และคนดีพร้อมจะดำรงอยู่นั้น
- 22 แต่คนชั่วจะถูกตัดออกจากแผ่นดินนั้น
และคนทรยศจะถูกถอนรากถอนโคน
ออกไปจากที่นั้น

คำตักเตือนให้ไว้วางใจและถวายพระเกียรติแด่
อัลลอฮ์

- ¹ ลูกเอ๋ย อย่าลืมคำสอนของเรา
แต่ให้ใจของเจ้าเฝ้ารักษาคำบัญชาของเรา
- ² เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยต่อชีวิตของเจ้าให้
ยืนยาว
และทวีความสมบูรณ์พูนสุขแก่เจ้า
- ³ อย่าให้ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์
ทอดทิ้งเจ้า
จงพันมันไว้รอบคอของเจ้า
จงเขียนมันไว้บนแผ่นจารึกแห่งหัวใจ
ของเจ้า
- ⁴ แล้วเจ้าจะได้รับความโปรดปรานและ
ชื่อเสียงดี
ในสายพระเนตรอัลลอฮ์ และในสายตา
มนุษย์

- 5 จงวางใจในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า
และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง
- 6 จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า
แล้วพระองค์เองจะทรงทำให้วิถีของเจ้า
ราบรื่น
- 7 อย่าคิดว่าตนมีปัญญา
จงยำเกรงพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และจงหลีกเลี่ยง
จากความชั่วร้าย
- 8 เพราะสิ่งนี้จะเป็นพยานามัยแก่ร่างกาย
ของเจ้า
และเป็นความสดชื่นแก่กระดูกของเจ้า
- 9 จงถวายพระเกียรติแด่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยทรัพย์
สินของเจ้า
และด้วยผลแรกจากผลผลิตทุกอย่าง
ของเจ้า
- 10 แล้วขุ้ณางของเจ้าจะเต็มบริบูรณ์

และบ่อเก็บของเจ้าจะล้นด้วยน้ำอุ่น
หมักใหม่

- ¹¹ ลูกเอ๋ย อย่าคูหมิ่นพระคำรัสสอนของ
พระผู้เป็นเจ้า
และอย่าเบือนหน้าพระคำรัสเตือนของ
พระองค์
- ¹² เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงรักเตือนผู้ที่พระองค์
ทรงรัก
ตั้งบิดาคักเตือนบุตรที่เขาโปรดปราน

ทรัพย์สมบัติที่แท้จริง

- ¹³ มนุษย์ผู้พบปัญญา
และมนุษย์ผู้ได้รับความเข้าใจ ก็เป็นสุขจริง
- ¹⁴ เพราะผลที่ได้จากปัญญาย่อมดีกว่าผลที่ได้
จากเงิน
และผลิตผลของปัญญานั้นดีกว่าทองคำ

- 15 ปัญญาล้ำค่ากว่าอัญมณี
 และทุกสิ่ง que เข้าปรารถนาไม่อาจเปรียบ
 กับปัญญาได้เลย
- 16 ชีวิตยืนยาวอยู่ในมือขวาของปัญญา
 ส่วนในมือซ้ายมีความมั่งคั่งและเกียรติยศ
- 17 ทางของปัญญาเป็นทางของความร่มรื่น
 และวิถีทั้งสี่ของปัญญาคือความสุข
- 18 ปัญญาเป็นต้นไม้อำแห่งชีวิตแก่ผู้ที่จួយเธอไว้
 บรรดาผู้ที่ยึดเธอไว้แน่นจะสุขสบาย

พระปัญญาของอัลลอฮ์ในการทรงสร้าง

- 19 โดยปัญญา พระผู้เป็นเจ้าทรงวางราก
 แผ่นดินโลก
 โดยความเข้าใจ พระองค์ทรงสถาปนา
 ฟ้าสวรรค์
- 20 โดยความรู้ของพระองค์ นำบาดาลก็
 หลั่งออกมา

และเมฆก็โปรยน้ำค้างลงมา

ความมั่นคงที่แท้จริง

²¹ ลูกเอ๋ย อย่าให้สิ่งต่อไปนี้คลาดสายตา

ของเจ้า

แต่จงเฝ้ารักษาไว้ คือสติปัญญาและ

ความเฉลียวฉลาด

²² ทั้งสองสิ่งจะเป็นชีวิตแก่เจ้า

เป็นเครื่องประดับที่คอของเจ้า

²³ แล้วเจ้าจะดำเนินในทางของเจ้าอย่าง

ปลอดภัย

และเท้าของเจ้าจะไม่สะดุด

²⁴ เมื่อเจ้าเอนกายลง เจ้าจะไม่หวาดผวา

เมื่อเจ้านอน ก็จะหลับสบาย

²⁵ อย่างกลัวความสยดสยองที่มาถึงอย่าง

ฉับพลัน

หรือกลัวความข่มขู่ที่มาถึงคนชั่ว

²⁶ เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นความไว้วางใจ

ของเจ้า

และจะทรงปกป้องทำของเจ้าจาก

การถูกจับ

²⁷ อย่ากีดกันสิ่งดีไว้จากผู้สมควรจะได้รับ

ในเมื่อสิ่งนี้อยู่ในอำนาจของเจ้าที่จะ

ทำได้

²⁸ อย่าพูดกับเพื่อนบ้านของเจ้าว่า “ไปเถอะ

แล้วค่อยมาใหม่

พรุ่งนี้ฉันจะให้” ในเมื่อเจ้ามิให้อยู่แล้ว

²⁹ อย่าวางแผนปองร้ายเพื่อนบ้านของเจ้า

ผู้อาศัยอยู่ข้างๆ เจ้าอย่างไว้วางใจ

³⁰ อย่าโต้แย้งกับใครอย่างไรเหตุผล

ในเมื่อเขาไม่ได้ทำอันตรายอะไรเจ้า

³¹ อย่าอิจฉาคนโหดร้าย

อย่าเลือกทางใดๆ ของเขาเลย

- 32 เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงเกลียดชังคนคดโกง
แต่ไว้พระทัยคนที่ขงธรรม
- 33 คำสาปของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนบ้าน
ของคนชั่ว
แต่พระองค์ประทานริสกีให้ครัวเรือน
ของคนชอบธรรม
- 34 พระองค์ทรงเขาะเขี่ยคนที่ชอบเขาะเขี่ย
แต่พระองค์ประทานความกรุณาปรานีแก่
คนที่ถ่อมตัว
- 35 คนมีปัญญาจะได้เกียรติเป็นมรดก
แต่คนโง่จะได้ความอัปยศ

คำแนะนำของพ่อ

- 1 ลูกทั้งหลายเอ๋ย จงฟังคำสั่งสอนของพ่อเจ้า
และจงใส่ใจเพื่อจะได้ความรอบรู้
- 2 เพราะเราให้คำสอนที่ดีแก่พวกเจ้า
ดังนั้นอย่าทอดทิ้งคำสอนของเรา
- 3 เมื่อเราเป็นเด็ก ยังอยู่กับพ่อ
อ่อนเยาว์และเป็นแก้วตาดวงใจของแม่
- 4 พ่อสอนเราว่า
“ให้ใจของเจ้ายึดถ้อยคำของพ่อไว้ให้มั่น
จงทำตามคำบัญชาของพ่อ แล้วเจ้าจะมี
ชีวิตอยู่
- 5 จงเอาปัญญาและจงเอาความรอบรู้
อย่าลืมหันจากถ้อยคำสั่งสอน
ของพ่อ
- 6 อย่าทอดทิ้งปัญญา แล้วเธอจะปกปักษ์รักษา
เจ้าไว้

- จงรักเธอ แล้วเธอจะคุ้มครองเจ้า
 7 จุดเริ่มต้นของปัญญาคือ จงเอาปัญญา
 ไม่ว่าเจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอา
 ความรอบรู้ไว้
 8 จงตีราคาปัญญาให้สูง แล้วเธอจะยกย่องเจ้า
 เธอจะให้เกียรติเจ้า เมื่อเจ้ากอดเธอไว้
 9 เธอจะเอามงคลงามสวมศีรษะเจ้า
 เธอจะให้มงกุฎแห่งศักดิ์ศรีแก่เจ้า”

คำตักเตือนให้ดำเนินในทางที่ถูก

- 10 ลูกเอ๋ย จงฟังและรับถ้อยคำของเรา
 แล้วเจ้าจะมีชีวิตยืนยาว
 11 เราได้สอนเจ้าเรื่องทางแห่งปัญญาแล้ว
 เราได้นำเจ้าในหนทางแห่งความ-
 เทียงธรรม
 12 เมื่อเจ้าเดิน ย่างเท้าของเจ้าจะไม่ถูกขัดขวาง
 และถ้าเจ้าวิ่ง เจ้าจะไม่สะดุด

- 13 จงยืดอกำสั่งสอนไว้ และอย่าปล่อยไป
 จงเฝ้าเธอไว้ เพราะเธอเป็นชีวิตของเจ้า
- 14 อย่าเข้าไปในวิถีของคนชั่ว
 และอย่าเดินในทางของคนเลว
- 15 จงหลีกเลี่ยง อย่าเดินไปบนทางนั้น
 เลี้ยวออกไปเสีย และจงผ่านไป
- 16 เพราะพวกเขานอนไม่หลับ ถ้าไม่ได้ทำชั่ว
 พวกเขาจะหลับไม่ลง ถ้าไม่ได้ทำให้คน
 สะดุด
- 17 เพราะพวกเขากินอาหารแห่งความโหดร้าย
 และดื่มเหล้าองุ่นแห่งความทารุณ
- 18 แต่วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณ
 ซึ่งฉายสุกใสยิ่งๆ ขึ้นจนสว่างเต็มที่
- 19 ทางของคนชั่วก็เหมือนความมืดทึบ
 พวกเขาไม่ทราบว่าจะสะดุดอะไร
- 20 ลูกเอ๋ย จงใส่ใจถ้อยคำของเรา

จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของเรา

²¹ อย่าให้มันคลาดสายตาของเจ้า

จงรักษามันไว้ภายในใจของเจ้า

²² เพราะมันเป็นชีวิตแก่ผู้ค้นพบ

และเป็นพละนามัยแก่กายทุกส่วน
ของผู้นั้น

²³ จงระแวงระวังใจของเจ้ายิ่งกว่าสิ่งอื่นใด

เพราะทุกสิ่ง^{ที่}เจ้าทำออกมาจากใจ

²⁴ จงทิ้งวาทะใดๆ เสีย

และให้คำพูดคล้อยห่างจากเจ้า

²⁵ ให้ดวงตาของเจ้าเพ่งมองไปเบื้องหน้า

และให้การจ้องของเจ้าตรงไปข้างหน้าเจ้า

²⁶ จงทำหนทางแห่งเท้าของเจ้าให้ราบ

แล้วทางทั้งสี่^นของเจ้าจะมั่นคง

²⁷ อย่าหันไปข้างขวาหรือข้างซ้าย

จงยังเท้าของเจ้าไว้เสียจากความชั่วร้าย

คำตักเตือนให้ระวังการลำเอียงและการนอกใจ

- ¹ ลูกเอ๋ย จงตั้งใจฟังปัญญาของเรา
 จงเงี่ยหูของเจ้าฟังความเข้าใจของเรา
- ² เพื่อเจ้าจะรักษาความเฉลียวฉลาดไว้
 และปากของเจ้าจะระแวดระวังความรู้
- ³ เพราะปากของหญิงแพศยาก็หยาดน้ำผึ้ง
 ออกมา
 และคำพูดของนางก็สิ้นยิ่งกว่าน้ำมัน
- ⁴ แต่ในที่สุด นางก็ขมอย่างบอระเพ็ด
 และคมอย่างดาบสองคม
- ⁵ ทำให้นางก้าวลงไปสู่ความตาย
 อย่างทำให้นางมุ่งตรงไปยังแดนคนตาย
- ⁶ นางไม่สนใจวิถีแห่งชีวิต
 หนทางของนางวนเวียนไป และนางไม่รู้
- ⁷ ลูกทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จงฟังเรา
 และอย่าพราวจากถ้อยคำแห่งปากของเรา

- 8 จงหลีกเลี่ยงของเจ้าให้ไกลจากนาง
อย่าไปใกล้ประตูบ้านของนาง
- 9 เกรงว่าเจ้าจะสูญเสียเกียรติของเจ้าให้แก่
คนอื่น
และให้ปีเดือนของเจ้าแก่คนไร้เมตตา
- 10 เกรงว่าคนแปลกหน้าจะอิมเอดด้วย
ทรัพย์สินของเจ้า
และของที่ได้มาด้วยน้ำพักน้ำแรงของเจ้า
จะตกไปในบ้านของคนอื่น
- 11 และเมื่อวันปลายชีวิตของเจ้ามาถึง เจ้าจะ
ครวญคราง
เมื่อเนื้อและกายของเจ้าเสื่อมสิ้นไป
- 12 และเจ้าจะพูดว่า “เราเคยเกลียดการตีสอน
ยิ่งนัก
และจิตใจของเราก็คู่มั่นการดักเตือน
- 13 เราไม่ยอมฟังเสียงครูของเรา
หรือรับฟังผู้สั่งสอนของเรา

- 14 เราจวนเจียนจะถล่มสู่ความย่อยยับ
ในท่ามกลางคนที่ประชุมกันอยู่นั้น”
- 15 จงดื่มน้ำจากถังเก็บน้ำของเจ้า
ดื่มน้ำไหลจากบ่อของเจ้าเอง
- 16 ควรหรือที่จะให้น้ำพุของเจ้าไหลเพื่อออก
ไปนอกบ้าน
และให้ธารน้ำนั้นไหลไปที่ลานเมือง?
- 17 จงให้มันเป็นของเจ้าแต่ผู้เดียว
และไม่ใช้สำหรับคนแปลกหน้า
- 18 จงให้น้ำพุของเจ้าได้รับบารากัด
และจงเปรมปรีดิ์อยู่กับภรรยาคนที่เจ้าได้
เมื่อหนุ่มนั้น
- 19 เหมือนนางกวางที่น่ารัก และเหมือนแม่
เลียงผาที่งามสง่า
จงให้อ้อมอกของนางเป็นที่หน้าใจเจ้าเสมอ
จงหลงไหลในความรักของนางเสมอไป

²⁰ ลูกเอ๋ย เจ้าจะหลงใหลอยู่กับหญิงแพศยา

ทำไมเล่า?

หรือโอบกอดอกของหญิงสำส่อนอยู่

ทำไม?

²¹ เพราะว่าทางของคนก็อยู่ในสายพระเนตร

ของพระผู้เป็นเจ้า

พระองค์ทรงเฝ้าดูหนทางทั้งสิ้นของเขา

²² ความบาปของคนชั่วดักตัวเขาเอง

และเขาก็ติดอยู่กับตาข่ายบาปของเขา

²³ เขาจะตายเพราะขาดวินัยในชีวิต

และเพราะความโง่อย่างยิ่งของเขา เขาจึง

หลงเงินไป

คำแนะนำเรื่องต่างๆ

- 1 ลูกเอ๋ย ถ้าเจ้าเป็นผู้คำประกันให้เพื่อนบ้าน
ของเจ้า
ได้ทำสัญญากับคนแปลกหน้า
- 2 ถ้าเจ้าคิดบ่วงเพราะคำจากปากของเจ้า
และเจ้าติดกับเพราะคำจากปากของเจ้า
- 3 ลูกเอ๋ย จงทำอย่างนี้และช่วยตัวเจ้าให้พ้นภัย
เพราะเจ้าตกอยู่ในกำมือเพื่อนบ้านของ
เจ้าแล้ว
รีบไป ถ่อมตัวลง และวิงวอนเพื่อนบ้าน
ของเจ้า
- 4 อย่าให้ดวงตาของเจ้าหลับลง
อย่าให้หนังตาของเจ้าปรือไป
- 5 จงปลิกตัวของเจ้าจากภัย อย่างละมั้งปลิกตัว
จากมือของนายพราน
อย่างนกที่หนีจากมือของคนจับนก

- ⁶ คนเกียจคร้านเอ๋ย ไปหามดไป
 พิจารณาหน้๑งค๑งม๑น และจงมีปัญญา
⁷ โดยปราศจากหัวหน้า
 เจ๑าหน้าท๑หรือผู้ปกครอง
⁸ ม๑นเตรียมอาหารของม๑นในฤดูแล๑ง
 และสะสมเสบียงของม๑นในฤดูเกี่ยว
⁹ คนเกียจคร๑นเอ๑ย เจ๑าจะนอนนานท๑ไร?
 เมื่อไรเจ๑าจะลุกขึ้นจากหลับ?
¹⁰ หล๑บนิค๑ เคล๑มหน๑อย
 กอดมือพ๑กนิค๑หน๑อย
¹¹ แล๑วความจนจะม๑หาเจ๑าอย๑งคนจรจัด
 และความข๑ดสน อย๑งคนถ๑้ออาวุธ
¹² คนถ๑้อย คนเล๑ว
 ก็๑คนท๑ที่เกี่ยวไปด๑้วว๑จากค๑ๆ
¹³ ต๑าของเข๑าก็ข๑ยิบ เท๑้าของเข๑าก็ข๑ย๑บ
 น๑้วของเข๑าก็เข๑ยิบซ๑้ไป

- 14 ความตลบตะแลงในใจเขาคิดประคิษฐ์ความ
 ชั่วร้าย
 หว่านความแตกร้าวยู่ทุกเวลา
- 15 เพราะฉะนั้นความหายนะจะมาถึงเขาอย่าง
 นับปลัน
 เขาจะถูกทำลายทันทีโดยไม่มีทางแก้ไข
- 16 มีหกสิ่งซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเกลียด
 ที่จริง มีเจ็ดสิ่งซึ่งเป็นที่น่าเกลียดน่าชัง
 สำหรับพระองค์
- 17 ได้แก่ ดวงตายโส ลิ่นมูสา
 และมือที่เข่นฆ่าคนบริสุทธิ์
- 18 ใจที่คิดแผนเลวร้าย
 ทำซึ่งริบรังไปสู่ความชั่ว
- 19 พยานเท็จซึ่งหายใจออกมาเป็นคำมูสา
 และคนที่หว่านความแตกร้าวยในหมู่
 พี่น้อง

- 20 ลูกเอ๋ย จงเฝ้ารักษาคำบัญชาของพ่อเจ้า
และอย่าละทิ้งคำสอนของแม่เจ้า
- 21 จงพันมันไว้ที่ใจของเจ้าเสมอ
จงผูกมันไว้รอบคอกของเจ้า
- 22 เมื่อเจ้าเดิน มันจะนำเจ้า
เมื่อเจ้านอน มันจะเฝ้าเจ้า
และเมื่อเจ้าตื่น มันจะพูดกับเจ้า
- 23 เพราะคำบัญชานี้เป็นประทีป และคำสอนนี้
เป็นแสงสว่าง
และคำตักเตือนเพื่อการสั่งสอนเป็นทาง
แห่งชีวิต
- 24 เพื่อปกป้องเจ้าไว้จากหญิงชั่ว
จากลิ้นพะเน้าพะนอของหญิงสำส่อน
- 25 อย่าให้ใจของเจ้าปรารถนาความงามของนาง
อย่าให้นางจับเจ้าด้วยตาเจ้าชู้ของนาง
- 26 เพราะจะจ้างหญิงโสเภณีด้วยขนมปังก้อน
เดียวก็ยังได้

แต่หญิงเล่นซู้ถ่าชีวิตอันมีค่าของชาย

27 คนเราจะหอบไฟไว้ที่อกของตน

โดยไม่ทำให้เสื้อผ้าไหม้ได้หรือ?

28 หรือคนเราจะเดินบนถ่านที่ลุกโพลง

โดยไม่ทำให้เท้าถูกไฟลวกได้หรือ?

29 บุคคลผู้เข้าหาภรรยาของเพื่อนบ้านก็เป็น

อย่างนั้นแหละ

ไม่มีใครที่ตะต้องนางแล้วจะไม่ถูก

ลงโทษ

30 ผู้คนจะไม่ดูถูกขโมย

ถ้าขโมยเข้าลัก เพื่อบรรเทาความอยาก

เมื่อเขาหิว

31 แต่ถ้าเขาถูกจับได้ เขาต้องจ่ายคืนถึงเจ็ดเท่า

แม้ว่าอาจจะต้องถึงกับขายของทุกอย่าง

ในบ้านเพื่อชดใช้

32 ชายที่ล่วงประเวณี เป็นคนไม่รู้จักคิด

ผู้ที่ทำเช่นนั้นก็ทำลายตนเอง

33 ผลที่จะได้รับคือรอยแผลและความอภัยศ

เป็นความอับอายขายหน้าตลอดกาล

34 เพราะความหึงหวงทำให้สามีโกรธแค้น

ในวันที่เขาแก้แค้น เขาจะไม่เพลามือ

35 เขาจะไม่รับค่าทำขวัญใดๆ

ถึงเจ้าจะทวิของกำนัล เขาก็ไม่ยอมสงบ

เล่ห์เหลี่ยมมารยาของหญิงโสเภณี

- 1 ลูกเอ๋ย จงรักษาถ้อยคำของเรา
 จงสะสมคำบัญชาของเราไว้กับเจ้า
- 2 จงรักษาคำบัญชาของเรา และเจ้าจะมีชีวิตอยู่
 จงรักษาคำสอนของเราอย่างกับแก้วตา
 ของเจ้า
- 3 จงพันมันไว้ที่นิ้วมือของเจ้า
 จงเขียนมันไว้บนแผ่นจารึกแห่งหัวใจ
 ของเจ้า
- 4 จงพูดกับปัญญาว่า “เธอเป็นที่สาวของฉัน”
 และจงเรียกความรอบรู้ ว่า “ญาติสนิท”
- 5 เพื่อสองสิ่งนี้จะปกป้องเจ้าไว้จากหญิง-
 แพศยา
 จากหญิงสำสอนที่พูดจาพะเน้าพะนอ
- 6 เพราะที่หน้าต่างบ้านของเรา
 เราได้มองออกไปตามบานเกล็ด

- 7 เราเห็นหนุ่มคนหนึ่งท่ามกลางคนรู้น้อย
 เราพิเคราะห์ดูเขาท่ามกลางคนหนุ่ม
 เขาไม่รู้จักคิด
- 8 เขากำลังเดินไปตามถนนใกล้หัวมุมของนาง
 เขาเดินตามทางสู่บ้านของนาง
- 9 ในยามโพล้เพล้ เวลาเย็น ในตอนกลางคืน
 และในความมืด
- 10 และคูสิ หญิงคนหนึ่งออกมาพบเขา
 แต่งตัวอย่างโสภณีและมีหัวใจเจ้าเล่ห์
- 11 นางจัดจ้านและหัวรั้น
 อยู่ไม่ติดบ้าน
- 12 เดี่ยวไปที่ถนน เดี่ยวอยู่ที่ลานเมือง
 และนางชุ่มคักอยู่ทุกมุมเมือง
- 13 นางจวยเขาได้และจูบเขา
 นางพูดกับเขาอย่างหน้าไม่อายว่า
- 14 “ฉันต้องถวายเครื่องสานติบูชา

วันนี้ฉันได้แก่นบแล้ว

15 เพราะฉะนั้นฉันจึงออกมาหาเธอ

เสาะหาเธออย่างตั้งใจ และฉันพบเธอ

แล้ว

16 ฉันได้ปูเตียงของฉันด้วยผ้าคลุม

เป็นผ้าลินินสีจากอียิปต์

17 ฉันประพรมที่นอนของฉันให้หอมด้วย

มดยอบ

กฤษณา และอบเชย

18 มาเถอะ ให้เรามาอ้อมด้วยความรักจนรุ่งเช้า

ให้เราสำเร็จสำราญกันด้วยความรัก

19 เพราะสามีของฉันไม่อยู่บ้าน

เขาเดินทางไปแดนไกล

20 เขาพกเงินไปเต็มกระเป๋า

กว่าเขาจะกลับมาก็วันเพ็ญ”

21 นางหว่านล้อมเขาด้วยคำเชิญชวนมากมาย

นางชักจูงเขาด้วยคำพูดพะเน้าพะนอ

²² เขาก็ตามนางไปทันที

เหมือนวัวถูกจูงเข้าสู่การฆ่า

เหมือนกวางเข้าไปติดกับดัก

²³ จนถูกรธนูปักลึกลงถึงตับของมัน

เหมือนนกรนเข้าไปหาบ่วง

เขาไม่รู้ว่า ความตายรออยู่ข้างหน้า

²⁴ ลูกทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จงฟังเราเถิด

จงใส่ใจถ้อยคำจากปากของเรา

²⁵ อย่าปล่อยใจของเจ้าไปตามทางของนาง

อย่าหลงอยู่ในวิถีของนาง

²⁶ เพราะเหยื่อที่นางได้ฟาดฟันลงนั้นก็มากมาย

นัก

และคนที่นางฆ่านั้นก็มากมายนับไม่ถ้วน

²⁷ บ้านของนางเป็นทางไปสู่แดนคนตาย

นำไปถึงห้องแห่งความตาย

ผลของปัญญา

- 1 ปัญญาไม่ได้ร้องเรียกหรือ?
 ความเข้าใจไม่ได้เปล่งเสียงหรือ?
- 2 บนยอดสูง ที่ข้างทาง
 และตามถนน ปัญญาขึ้นอยู่กับ
- 3 ข้างประตูหน้าเมือง
 คือที่ทางเข้า ปัญญาร้องเสียงดังว่า
- 4 “โอ ทุกๆ คน ข้าพเจ้าเรียกเจ้า
 และเสียงเรียกของข้าพเจ้าไปถึงมนุษย์
 ทั้งหลาย
- 5 โอ คนรู้น้อย จงเข้าถึงความสุขุม
 โอ คนโง่ จงเข้าใจ
- 6 จงฟัง เพราะข้าพเจ้าจะพูดสิ่งที่มีเกียรติ
 เพราะสิ่งที่ถูกต้องจะมาจากปากของ
 ข้าพเจ้า
- 7 เพราะปากของข้าพเจ้าจะพูดความจริง

ความชั่วเป็นสิ่งน่าเกลียดน่าชังต่อ

ริมฝีปากของข้าพเจ้า

⁸ ทุกคำจากปากของข้าพเจ้านั้นชอบธรรม

ไม่ลดเลี้ยวหรือตลบตะแลง

⁹ คำเหล่านั้นตรงไปตรงมาสำหรับผู้ที่เข้าใจ

และถูกต้องสำหรับผู้พบความรู้

¹⁰ จงรับคำสั่งสอนของข้าพเจ้าแทนเงิน

และจงรับความรู้แทนทองคำเนื้อดี

¹¹ เพราะปัญญาดีกว่าทับทิม

และทุกสิ่งที่เจ้าปรารถนาเปรียบกับ

ปัญญาไม่ได้เลย

¹² ข้าพเจ้าคือปัญญา อยู่กับความสุขุม

และข้าพเจ้ามีความรู้และความ-

เฉลียวฉลาด

¹³ ความขำเกรงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าคือการเกลียดชัง

ความชั่วร้าย

ข้าพเจ้าเกลียดความเย่อหยิ่ง ความจองหอง

ความประพฤติชั่ว และวาจาตลบตะแลง

14 ข้าพเจ้ามีคำแนะนำและสติปัญญา

ข้าพเจ้าเองเป็นความรอบรู้ ข้าพเจ้ามีพลัง

15 โดยข้าพเจ้า กษัตริย์จึงครองราชย์

และผู้ครอบครองจึงตรากฎหมายที่

ยุติธรรม

16 โดยข้าพเจ้า เจ้านายจึงครอบครอง

รวมทั้งขุนนาง คือทุกคนที่วินิจฉัยอย่าง

ยุติธรรม

17 ข้าพเจ้ารักคนที่รักข้าพเจ้า

และคนที่เสาะหาข้าพเจ้าอย่างตั้งใจก็จะ

พบข้าพเจ้า

18 ความมั่งคั่งและเกียรติยศอยู่กับข้าพเจ้า

ทั้งทรัพย์สินที่ยั่งยืนและความชอบธรรม

19 ผลของข้าพเจ้าดีกว่าทองคำ ดีกว่าทอง

บริสุทธิ์

และผลผลิตของข้าพเจ้าดีกว่าเงินเนื้อดี

20 ข้าพเจ้าดำเนินในทางแห่งความชอบธรรม

ในท่ามกลางวิถีแห่งความยุติธรรม

21 ข้าพเจ้าจะให้คนที่รักข้าพเจ้าได้ครอบครอง

ทรัพย์สิน

ข้าพเจ้าจะบรรจุคลังทรัพย์ของเขาให้เต็ม

บทบาทของปัญญาในการทรงสร้าง

22 พระผู้เป็นเจ้าทรงให้กำเนิดข้าพเจ้าแล้ว เมื่อ

ทรงเริ่มงานของพระองค์

ข้าพเจ้าเป็นครั้งแรกในพระราชกิจโบราณ

ของพระองค์

23 ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มาแล้ว ข้าพเจ้าถูก

สถาปนาไว้

ตั้งแต่แรก ก่อนการเริ่มต้นของแผ่น-

ดินโลก

24 เมื่อยังไม่มียุคสมุทรา ข้าพเจ้าถือกำเนิด

มาแล้ว

เมื่อไม่มีน้ำพุที่มีน้ำมากมาย

25 ก่อนภูเขาถูกวางรากล

ก่อนเนินเขา ข้าพเจ้าก็ถือกำเนิดมาแล้ว

26 ก่อนทรงสร้างแผ่นดินและไร่นา

ทั้งก่อนผงคลีแรกของพิภพ

27 เมื่อทรงสถาปนาฟ้าสวรรค์ ข้าพเจ้าอยู่ที่นั่น

แล้ว

เมื่อทรงลากเส้นรอบวงบนพื้นมหาสมุทร

28 เมื่อทรงทำให้ฟ้าเบื้องบนมั่นคง

เมื่อทรงสถาปนา น้ำพุของที่ลึก

29 เมื่อทรงกำหนดขอบเขตให้ทะเล

เพื่อนำจะไม่ละเมิดคำบัญชาของ

พระองค์

เมื่อทรงป้กรากฐานของแผ่นดินโลก

30 ข้าพเจ้าก็อยู่ข้างพระองค์แล้วเหมือนอย่าง

นายช่าง

ข้าพเจ้าเป็นความปีติยินดีประจำวันของ
พระองค์
เปรมปรีดิ์อยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์
ทุกเวลา

³¹ เปรมปรีดิ์ในพิภพของพระองค์
และปีติยินดีในมนุษย์ทั้งหลาย

³² ลูกทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จงฟังข้าพเจ้า
คนทั้งหลายที่รักษาทางของข้าพเจ้าก็
เป็นสุข

³³ จงฟังคำสั่งสอน และจงมีปัญญา
และอย่าเพิกเฉยเสีย

³⁴ คนที่ฟังข้าพเจ้า ก็เป็นสุข
คือคนที่เฝ้าอยู่ที่ประตูรั้วของข้าพเจ้า
ทุกวัน
และคอยอยู่ข้างประตูบ้านของข้าพเจ้า

³⁵ เพราะคนที่พบข้าพเจ้า ก็พบชีวิต

และได้ความโปรดปรานจาก

พระผู้เป็นเจ้า

³⁶ แต่คนที่ไม่พบข้าพเจ้าก็ทำร้ายตัวเอง

ทุกคนที่เกลียดข้าพเจ้าก็รักความตาย”

งานเลี้ยงของปัญญา

- 1 ปัญญาได้สร้างบ้านของเธอขึ้น
บนเสาหลักเจ็ดต้น
- 2 เธอได้เตรียมเนื้อและผสมน้ำองุ่นหมักไว้
แล้วได้จัดโต๊ะอาหารของเธอไว้ด้วย
- 3 เธอได้ส่งสาวใช้ของเธอออกไป เธอร้องเรียก
จากที่สูงในเมือง ว่า
- 4 “ใครเป็นคนรู้น้อย ให้เขาหันเข้ามาที่นี่”
เธอพูดกับผู้ที่ไม่มีสามัญสำนึก ว่า
- 5 “มาเถอะ มารับประทานขนมปังของข้าพเจ้า
และดื่มน้ำองุ่นหมักที่ข้าพเจ้าได้ผสมไว้
- 6 จงทิ้งความรู้่น้อยของเจ้าเสีย แล้วเจ้าจะมี
ชีวิตอยู่
ดำเนินในทางของความรอบรู้นั้นเถิด”

หลักปฏิบัติทั่วไป

- 7 ผู้ที่ดักเตือนคนชอบเยาะเย้ยมีแต่จะถูกดูหมิ่น

และผู้¹ที่²ดัก³เตือน⁴คน⁵ชั่ว⁶มี⁷แต่⁸จะ⁹ถูก¹⁰ทำ¹¹ร้าย

⁸อย่า¹ดัก²เตือน³คน⁴ชอบ⁵เยาะ⁶เย้ย⁷ เพราะ⁸เขา⁹จะ

เกลียด¹เจ้า

จง¹ดัก²เตือน³คน⁴มี⁵ปัญญา⁶ และ⁷เขา⁸จะ⁹รัก¹⁰เจ้า

⁹จง¹ให้²คำ³สั่ง⁴สอน⁵แก่⁶คน⁷มี⁸ปัญญา⁹ และ¹⁰เขา¹¹จะ¹²มี

ปัญญา¹ยิ่ง²ขึ้น

จง¹สอน²คน³ชอบ⁴ธรรม⁵ และ⁶เขา⁷จะ⁸เพิ่ม⁹พูน

การ¹เรียน²รู้

¹⁰ความ¹ขำ²แกรง³พระ⁴ผู้⁵เป็น⁶เจ้า⁷เป็น⁸ที่⁹เริ่ม¹⁰ต้น¹¹ของ

ปัญญา

และ¹การ²รู้³จัก⁴อภัย⁵ทุก⁶คุณ⁷ศุส⁸เป็น⁹ความ¹⁰รอบ¹¹รู้

¹¹เพราะ¹โดย²ปัญญา³วัน⁴คืน⁵ของ⁶เจ้า⁷จะ⁸ทวี⁹ขึ้น

และ¹ปี²เดือน³แห่ง⁴ชีวิต⁵ของ⁶เจ้า⁷จะ⁸เพิ่ม⁹พูน

¹²ถ้า¹เจ้า²มี³ปัญญา⁴ ปัญญา⁵ของ⁶เจ้า⁷จะ⁸ให้⁹บำ¹⁰เหน็จ

แก่¹เจ้า

ถ้า¹เจ้า²ชอบ³เยาะ⁴เย้ย⁵ เจ้า⁶ก็⁷จะ⁸ทน⁹ทุก¹⁰ข์

ตาม¹ลำ²พัง

คำเชิญชวนและคำสัญญาของหญิงโง่

- 13 หญิงโง่นั้นส่งเสียงเอ็ดอึง
นางเบาปัญญาและไม่รู้อะไรเลย
- 14 นางนั่งที่ประตูบ้านของนาง
บนที่นั่งตามที่สูงของเมือง
- 15 พลังร้องเรียกผู้ที่ผ่านไป
ผู้เดินตรงไปตามทางของเขา ว่า
- 16 “ใครเป็นคนรู้น้อย ให้เขาหันเข้ามาที่นี่”
นางพูดกับผู้ที่ไม่มีสามัญสำนึก ว่า
- 17 “น้ำที่ขโมยมาหวานดี
และอาหารที่รับประทานในที่ลับก็อร่อย”
- 18 แต่คนเหล่านั้นไม่ทราบที่นั่นมีแต่คนตาย
และแขกของนางก็อยู่ในห้วงลึกของ
แดนคนตาย

ถ้อยคำแห่งปัญญาของนบิสุลัยมาน

- 1 บรรดาสุภาสิตของนบิสุลัยมาน มีดังนี้
 บุตรชายที่มีปัญญาทำให้บิดายินดี
 แต่บุตรชายที่โง่เป็นความโศกของ
 มารดาเขา
- 2 คลังทรัพย์อธรรมไม่เป็นประโยชน์
 แต่ความชอบธรรมช่วยให้พ้นจาก
 ความตาย
- 3 พระผู้เป็นเจ้าของจะไม่ทรงปล่อยให้คนชอบ-
 ธรรมหิว
 แต่จะทรงปฏิเสธความอยากของคนชั่ว
- 4 มือที่เกียจคร้านทำให้ยากจน
 แต่มือที่ขยันขันแข็งทำให้มั่งคั่ง
- 5 บุตรชายที่เก็บสะสมไว้ในฤดูแล้งก็เป็น
 คนฉลาด
 แต่บุตรชายผู้หลับในฤดูเกี่ยวก็นำ

ความอับอายมา

⁶ วิตกนานับการอยู่บนศีรษะของคนชอบธรรม

แต่ปากของคนชั่วซ่อนความโหดร้าย

⁷ การระลึกถึงคนชอบธรรมทำให้เป็นสุข

แต่ชื่อของคนชั่วจะเสื่อมเสียไป

⁸ คนมีปัญญาจะยอมรับคำบัญชา

แต่คนที่พุดโง่ๆ จะถึงความพินาศ

⁹ คนที่ดำเนินในความซื่อสัตย์ก็ดำเนินอย่าง

มั่นคง

แต่ผู้ที่ทำทางของตนให้คดก็จะถูก

เปิดโปง

¹⁰ ผู้ที่ขยิบตาอย่างมีเลศนัยสร้างความ-

เดือดร้อน

คนที่พุดโง่ๆ จะถึงความพินาศ

¹¹ ปากของคนชอบธรรมเป็นน้ำพุซึ่งให้ชีวิต

แต่ปากของคนชั่วซ่อนความโหดร้าย

¹² ความเกลียดชังเร้าให้เกิดการวิวาท

แต่ความรักให้อภัยความผิดทุกอย่าง

¹³ ปัญญาพบได้จากริมฝีปากของผู้ที่มี

ความเข้าใจ

แต่ไม่เรียวก็เหมาะแก่หลังของผู้ไม่มี

สามัญสำนึก

¹⁴ คนมีปัญญาย่อมสะสมความรู้ไว้

แต่ปากของคน โง่งนำความหายนะมาใกล้

¹⁵ ทรัพย์สมบัติของคนมั่งคั่งเป็นเมืองเข้มแข็ง

ของเขา

แต่ความยากจนของคนจนเป็นความ-

หายนะของเขา

¹⁶ คนชอบธรรมได้ชีวิตเป็นค่าจ้าง

แต่คนชั่วได้การลงโทษเป็นค่าตอบแทน

¹⁷ คนที่สนใจคำสั่งสอนก็อยู่ในวิถีแห่งชีวิต

แต่คนที่ปฏิเสธคำตักเตือนก็หลงเงินไป

¹⁸ ผู้ที่ซ่อนความเกลียดชังไว้มีริมฝีปากที่โกหก

และคนที่ใส่ร้ายป้ายสีคนอื่นก็เป็นคนโง่

- 19 พุดมากคำข่มทำบาปได้
แต่คนที่ขบขี้ปากของตนก็เป็นคนฉลาด
- 20 ลิ้นของคนชอบธรรมคือเงินเนื้อดี
ความคิดของคนชั่วมีค่าน้อย
- 21 ปากของคนชอบธรรมหล่อเลี้ยงคนมากมาย
แต่คนโง่ตายเพราะขาดสามัญสำนึก
- 22 ฤทธิของพระเจ้าเป็นเจ้านำความมั่งคั่งมาให้
และพระองค์ไม่ได้ทรงเพิ่มความโส-
เคราะห์เข้ากับฤทธินั้น
- 23 คนโง่ทำความผิดเหมือนการเล่นสนุก
แต่คนที่มีความเข้าใจก็เพลิดเพลिनกับ
ปัญญา
- 24 สิ่งที่คุณชั่วवादกลัว มันจะมาถึงเขา
แต่สิ่งที่คุณชอบธรรมปรารถนา พระองค์
จะประทานให้
- 25 เมื่อพายุหมุนผ่านไปแล้ว คนชั่วก็สิ้นไป
แต่คนชอบธรรมจะยืนหยัดมั่นคง

เป็นนิตย์

- 26 น้ำส้มสายชูกับฟืน และควันกับตา เป็นอันใด
คนเกียจคร้านกับผู้ที่ไ้เขา ก็เป็นอันนั้น
- 27 ความขำเกรงพระเจ้าเป็นเจ้านั้นยึดชีวิตให้
ยาวไป
แต่ปีเดือนของคนชั่วจะสั้นเข้า
- 28 ความหวังของคนชอบธรรมคือความยินดี
แต่ความมุ่งหวังของคนชั่วก็สูญเปล่า
- 29 ทางของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นที่กำบังแข็งแรง
แก่คนซื่อสัตย์
แต่เป็นความหายนะแก่คนประพฤติชั่ว
- 30 คนชอบธรรมจะไม่มีวันสั้นคลอน
แต่คนชั่วจะอยู่บนโลกได้ไม่นาน
- 31 ปากของคนชอบธรรมให้ปัญญา
แต่ลิ้นของคนตลบตะแลงจะถูกตัดออก
- 32 ริมฝีปากของคนชอบธรรมรู้จักสิ่งที่ดีที่ควร
แต่ปากของคนชั่วรู้จักความตลบตะแลง

- ¹ พระผู้เป็นเจ้าทรงเกลียดชังตาชั่งจีโกง
แต่ทรงปีติยินดีในคຸ່ມน้ำหนักรัที่ยุติธรรม
- ² เมื่อความเย่อหยิ่งมาถึง ความอภัยศักรัมาด้วย
แต่ปัญญาอยู่กับคนถ่อมตัว
- ³ ความซื่อสัตย์ของคนเที่ยงธรรมยอมนำเขา
แต่ความคดโกงของคนทรยศยอม
ทำลายเขา
- ⁴ ความมั่งคั่งไม่มีประโยชน์ในวันแห่ง
พระพิโรธ
แต่ความชอบธรรมช่วยให้พ้นจาก
ความมรณา
- ⁵ ความชอบธรรมของคนที่ดีพร้อมยอมทำให้
ทางของเขาตรง
แต่คนชั่วจะล้มลงด้วยความชั่วร้าย
ของตน
- ⁶ ความชอบธรรมของคนเที่ยงธรรมยอม
ช่วยกู้เขา

แต่คนทรยศติดกับเพราะความปรารถนา
 ชั่วของตน

⁷ เมื่อคนชั่วตาย ความมุ่งหวังของเขาก็มลายไป
 และความไฝ่ฝันของผู้มีอิทธิพลก็สลาย

⁸ คนชอบธรรมได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจาก
 ความลำบาก
 และคนชั่วเข้าไปแทนที่

⁹ คนที่ไม่นับถืออัลลอฮฺทำลายเพื่อนบ้านของ
 เขาด้วยปาก

แต่คนชอบธรรมจะรอดพ้นด้วยความรู้

¹⁰ เมื่อคนชอบธรรมอยู่เย็นเป็นสุข บ้านเมืองก็
 เปรมปรีย์

และเมื่อคนชั่วพินาศ ก็มีเสียงโห่ร้องด้วย
 ความยินดี

¹¹ โดยคำขอคูดุอาอีของคนที่ขงธรรม บ้านเมือง
 ก็เจริญและเป็นที่ยกย่อง

แต่โดยปากของคนชั่ว บ้านเมืองก็ล่มจม

12 คนที่ดูหมิ่นเพื่อนบ้านของตนย่อมไม่มี

สามัญสำนึก

แต่คนที่มีความเข้าใจก็นิ่งเงียบ

13 คนที่เที่ยวซุบซิบก็เผยความลับ

แต่คนที่ไว้วางใจได้ย่อมปิดเรื่องไว้ได้

14 เมื่อไม่มีการชี้แนะ ประชาชนก็ลี้มลง

แต่โดยมีที่ปรึกษามาก ก็มีความปลอดภัย

15 ผู้ที่คำประกันให้คนอื่นจะต้องทนทุกข์

แต่ผู้ที่เกิดภัยการคำประกันย่อมปลอดภัย

16 หญิงที่มีใจเมตตาต่อม่อมได้รับความนับถือ

ส่วนชายใจร้ายย่อมได้แต่เงินเท่านั้น

17 คนมีความเมตตาต่อม่อมนำประโยชน์สุขมาให้

แก่ตน

แต่คนคร่ำคร่าต่อม่อมทำให้ตัวเองเจ็บ

18 คนชั่วได้คำจ้างจอมปลอม

แต่คนที่หว่านความชอบธรรมจะได้

บำเหน็จที่แน่นอน

19 คนที่ตั้งมั่นอยู่ในความชอบธรรมจะมี

ชีวิตอยู่

แต่คนที่ติดตามความชั่วร้ายจะถึง

ความตาย

20 พระผู้เป็นเจ้าทรงเกลียดชังใจตลบตะแลง

แต่พอพระทัยคนที่ดำเนินชีวิตอย่าง

ไร้ตำหนิ

21 คนชั่วร้ายจะถูกลงโทษแน่

แต่คนชอบธรรมจะได้รับการช่วยกู้

22 สตรีงามที่ปราศจากวิจารณ์ญาณ

ก็เหมือนห่วงทองคำที่จุ่มกมู

23 ความปรารถนาของคนชอบธรรมบรรลุผลดี

แต่ความหวังของคนชั่วจบลงที่

ความพิโรธ

24 บางคนยิ่งแจกจ่ายยิ่งมั่งคั่ง

บางคนยิ่งหวังสิ่งที่ควรจ่ายแจกก็

ยิ่งขัดสน

- 25 คนใจกว้างยอมเจริญรุ่งเรือง
คนที่ให้น้ำคนอื่นยอมได้น้ำตอบแทน
- 26 ประชาชนแข่งผู้กักตนข้าว
แต่ขอคู่อำให้ผู้ที่เต็มใจขายให้
- 27 คนที่แสวงหาความดี ก็พบความโพรคปราน
แต่คนที่หาความชั่วร้าย มันก็จะมาหาเขา
- 28 คนที่วางใจในความมั่งคั่งจะล้มละลาย
แต่คนชอบธรรมจะรุ่งเรืองอย่าง
ใบไม้เขียว
- 29 คนที่ทำให้ครอบครัวของตนลำบากจะรับ
ลมเป็นมรดก
และคนโง่จะเป็นคนรับใช้ของคนมี
ปัญญา
- 30 ผลของคนชอบธรรมคือต้นไม้แห่งชีวิต
คนมีปัญญายอมนำผู้อื่นมาถึงชีวิต
- 31 คุณเถิด ถ้าคนชอบธรรมได้รับผลตอบแทนใน
แผ่นดินโลก

คนชั่วและคนบาปจะได้รับมากยิ่งขึ้น
สักเท่าไร

- 1 คนที่รักคำสั่งสอนก็รักความรู้
แต่คนที่เกลียดคำตักเตือนก็โง่งงเวลา
- 2 คนดีได้รับความโปรดปรานจาก
พระผู้เป็นเจ้า
แต่คนเจ้าเล่ห์นั้นพระองค์จะทรงลงโทษ
- 3 มนุษย์ไม่อาจตั้งมั่นอยู่ได้ด้วยความรู้
แต่รากของคนชอบธรรมจะไม่ถูก
ต้นคลอน
- 4 ภรรยาที่เลิศประเสริฐเป็นมงกุฎของสามีตน
แต่นางผู้นำความอับอายมาก็เหมือน
ความน่าเบื่อในกระดูกสามี
- 5 ความคิดของคนชอบธรรมนั้นยุติธรรม
แต่การชี้แนะของคนชั่วนั้นหลอกลวง
- 6 ถ้อยคำของคนชั่วชุ่มคักเอาชีวิต
แต่ปากของคนเที่ยงธรรมช่วยชีวิต
พวกเขา
- 7 คนชั่วถูกคว่ำลงและสาบสูญไป

- แต่บ้านของคนชอบธรรมยังดำรงอยู่
 8 คนจะได้คำชมตามความฉลาดของเขา
 แต่คนที่ใจตลบตะแลงก็เป็นทีคูหมิ่น
 9 การเป็นคนธรรมดาแต่มีทาสคนหนึ่งรับใช้
 ก็ดีกว่าการทำที่ว่าใหญ่โตแต่ไม่มี
 อาหารกิน
- 10 คนชอบธรรมยอมหวังโยชีวิตสัตว์ของเขา
 แต่ความสงสารของคนชั่วคือความคร่ำย
 11 คนที่ไถนาของตนจะมีอาหารบริบูรณ์
 แต่คนที่เอาแต่เพื่อฝันยอมไม่มี
 สามัญสำนึก
- 12 คนชั่วอยากได้ทรัพย์สินของโจร
 แต่รากของคนชอบธรรมจะเกิดผล
 13 คนชั่วยอมติดกับโดยวาจาชั่วของตน
 แต่คนชอบธรรมหนีพ้นจากความลำบาก
 14 คนเรอ็มใจด้วยสิ่งดีจากผลแห่งปากของตน
 และผลงานแห่งมือของมนุษย์ก็

กลับมามาหาเขา

¹⁵ ทางของคนโง่นั้นถูกต้องในสายตาของ
เขาเอง

แต่คนมีปัญญาข่อมฟังคำแนะนำ

¹⁶ คนโง่ข่อมแสดงความจนเจียวของตนทันที
แต่คนสุขุมข่อมไม่ใส่ใจต่อการสบ-
ประมาท

¹⁷ พยานที่ซื่อสัตย์พูดความจริง
แต่พยานเท็จกล่าวคำหลอกลวง

¹⁸ คำพูดพล่อยๆ เหมือนดาบแทง
แต่ลิ้นของคนมีปัญญานำการรักษามาให้

¹⁹ คำพูดที่สัตย์จริง ไม่มีวันสูญสลาย
แต่คำพูดมุสาอยู่ได้เพียงประเดี๋ยวเดียว

²⁰ ความหลอกลวงอยู่ในใจของคนที่คิดการชั่ว
แต่คนที่ส่งเสริมให้มีสันติภาพก็มี
ความยินดี

²¹ ไม่มีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นกับคนชอบธรรม

แต่คนชั่วเต็มไปด้วยความลำบาก

²² พระผู้เป็นเจ้าของทรงเกลียดชังปากที่พูดมุสา

แต่ทรงปีติยินดีในคนที่ประพฤติอย่าง

ซื่อสัตย์

²³ คนสุขุมไม่อวดรู้

แต่คนโง่ป่าวร้องความโง่ของตน

²⁴ มือของคนขยันจะครอบครอง

แต่คนเกียจคร้านจะเป็นทาส

²⁵ ความกระวนกระวายในใจคนถ่วงเขาลง

แต่ถ้อยคำที่ดีทำให้เขายินดี

²⁶ คนชอบธรรมอยู่ในสภาพดีกว่าเพื่อนบ้าน

ของตน

แต่ทางของคนชั่วนำตัวเขาให้หลงเงินไป

²⁷ คนเกียจคร้านจะไม่ได้ปิ้งอาหาร

แต่คนขยันจะได้ทรัพย์สมบัติล้ำค่า

²⁸ วิถีของความชอบธรรมนำไปสู่ชีวิต

และหนทางนั้นไม่มีความมรณา

- ¹ บุตรชายที่มีปัญญาฟังคำสั่งสอนของบิดาตน
แต่คนที่ชอบเขาะเขี้ยไม่ฟังคำเตือนสติ
- ² คนเรารู้มึนเมมกับผลดีจากคำพูดของตน
แต่ความต้องการของคนทรยศก็คือ
ความโหดร้าย
- ³ คนที่ระแวงระวังปากข่อมรักษาชีวิตของตน
ส่วนคนที่พูดพล่อยๆ ก็มาถึงความพินาศ
- ⁴ คนเกียจคร้านกระหายหา แต่ไม่ได้
ส่วนความต้องการของคนขยันจะ ได้รับ
การตอบสนองอย่างจุใจ
- ⁵ คนชอบธรรมเกลียดการพูดเท็จ
แต่คนชั่วประพฤติเสื่อมเสียและ
น่ารังเกียจ
- ⁶ ความชอบธรรมคุ้มครองทางของคนไร้อำนาจ
แต่ความชั่วร้ายจะทำลายคนบาป
- ⁷ มีคนที่ทำที่ว่ามีงั่งกั้ง แต่ไม่มีอะไรเลย
และมีคนที่ทำที่ว่ายากจน แต่มี

ทรัพย์สินสมบัติมากมาย

- ⁸ ทรัพย์สินสมบัติอาจใช้เป็นค่าไถ่ชีวิตคน
 แต่คนยากจนไม่เคยถูกข่มขู่เอาค่าไถ่
- ⁹ แสงสว่างของคนชอบธรรมส่องสว่างไสว
 แต่ประทีปของคนชั่วจะถูกดับ
- ¹⁰ ความหยิ่งยโสมีแต่ก่อให้เกิดการวิวาท
 แต่ปัญญาอยู่กับผู้ที่รับคำแนะนำ
- ¹¹ ทรัพย์สินสมบัติที่ได้มาเร็วจะร่อยหรอหมดไป
 แต่คนที่เก็บเล็กผสมน้อยจะมีมากขึ้น
- ¹² ความหวังที่ถูกหน่วงไว้ทำให้อ่อนใจ
 แต่การสมปรารถนาเป็นต้นไม้แห่งชีวิต
- ¹³ คนที่คูหมีนพระดำรัสก็ทำลายตนเอง
 แต่คนที่นับถือซาริอะฮ์จะได้รับบำเหน็จ
- ¹⁴ คำสอนของคนมีปัญญาเป็นน้ำพุแห่งชีวิต
 ช่วยให้คนหลีกเลี่ยงพ้นจากบ่วงมรณาได้
- ¹⁵ วิจารณ์ญาณที่ดีทำให้ได้รับความ-
 โปรดปราน

- แต่หนทางของคนทรยศนั้นไม่ราบเรียบ
- ¹⁶ คนสุขุมทุกคนทำการด้วยความรู้
แต่คนโง่งยอมเหยยความโง่งของตน
- ¹⁷ ผู้สื่อสารที่ชั่วร้ายยอมนำไปสู่ความลำบาก
แต่ทูตที่ซื่อสัตย์นำการรักษามาให้
- ¹⁸ ความยากจนและความอับสมมาถึงคนที่
เพิกเฉยต่อคำสั่งสอน
แต่คนที่สนใจคำตักเตือนจะได้รับเกียรติ
- ¹⁹ ความปรารถนาที่กลายเป็นจริงนั้นหวานชื่น
แก้จิตใจ
แต่การหันจากความชั่วร้ายเป็นสิ่ง
น่าเกลียดน่าชังสำหรับคนโง่ง
- ²⁰ คนที่เดินกับคนมีปัญญาจะกลายเป็นคนมี
ปัญญา
แต่เพื่อนของคนโง่งจะถูกทำลาย
- ²¹ สิ่งเลวร้ายตามติดคนบาป
แต่สิ่งดีเป็นรางวัลของคนชอบธรรม

- 22 คนดีข้อมทิ้งมรดกไว้ให้ลูกหลาน
แต่ทรัพย์สมบัติของคนบาปนั้นถูกเก็บไว้
ให้คนชอบธรรม
- 23 เมื่ออาหารมากมายอยู่ในที่ดินของคนยากจน
แต่มันถูกกวาดไปโดยความอยุติธรรม
- 24 คนที่สงวนไม้เรียวก็เกลียดบุตรชายของตน
แต่คนที่รักเขาข้อมหมั่นดีสอนเขา
- 25 คนชอบธรรมรับประทานอิม
แต่ห้องของคนชั่วขาดอาหาร

- 1 หญิงที่มีปัญญาสร้างบ้านของเธอขึ้น
แต่หญิงโง่รื้อมันลงด้วยมือตนเอง
- 2 คนที่ดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรมย่อมยำเกรง
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า
แต่คนที่ทางของเขาคดก็คูหมิ่นพระองค์
- 3 วาจาขโมยของคนโง่ นำโทษทัณฑ์มาสู่เขา
แต่ริมฝีปากของคนมีปัญญาจะปกป้อง
เขาไว้
- 4 ที่ใดไม่มีวัวฝูงฉางก็ว่างเปล่า
แต่แรงวัวให้ผลผลิตมากมาย
- 5 พยานที่ซื่อสัตย์ไม่มุสา
แต่พยานเท็จหายใจออกมาเป็นคำมุสา
- 6 คนที่ชอบเยาะเย้ยแสวงหาปัญญาแต่ไม่พบ
แต่สำหรับคนที่มีความเข้าใจก็พบความรู้
อย่างง่ายดาย
- 7 จงไปให้พ้นหน้าคนโง่
เพราะเจ้าจะไม่พบถ้อยคำแห่งความรู้

ในเขา

⁸ ปัญญาของคนสุขุมคือการเข้าใจทางของตน

แต่ความโง่ของคนโง่คือการหลอกลวง

⁹ คนโง่เขลาเขี่ยการทำบาปของตนเอง

แต่คนเที่ยงธรรมเป็นที่ทรงโปรดปราน

¹⁰ มีแต่ใจตนเองที่รู้ถึงความขมขื่น

และไม่มีใครมาร่วมรับรู้ความขื่นบาน

ในใจ

¹¹ บ้านของคนชั่วจะถูกทำลาย

แต่เต็นท์ของคนเที่ยงธรรมจะรุ่งเรือง

¹² มีทางหนึ่งซึ่งคนเราคิดว่าถูก

แต่ปลายทางคือความมรณา

¹³ แม้ในขณะที่หัวเราะ ใจก็อาจเศร้าหมอง

และความยินดีก็อาจมีปลายทางเป็น

ความโศกสลด

¹⁴ คนเลวจะได้ผลตอบแทนจากทางของเขา

อย่างสาสม

และคนดีก็จะได้ผลตอบแทนจาก

การกระทำของตน

15 คนรู้น้อยเชื่อทุกอย่าง

แต่คนสุขุมพิเคราะห์ดูอย่างก้าวของตน

16 คนมีปัญญาย่อมระวังตัวและหันจาก

ความยุ่งยาก

แต่คนโง่ขาดการยับยั้งตนและประมาท

17 คนจีโมโหทำอะไรโง่เงา

และคนเจ้าเล่ห์เป็นที่เกลียดชัง

18 คนรู้น้อยได้ความโง่เป็นมรดก

แต่คนสุขุมจะมีความรู้เป็นมรดก

19 คนเลวจะก้มกราบลงต่อหน้าคนดี

คนชั่วกราบอยู่ที่ประตูบ้านของ

คนชอบธรรม

20 คนยากจนนั้นแม่เพื่อนบ้านของตนก็รังเกียจ

แต่คนมั่งคั่งมีสหายมากมาย

21 คนที่ดูหมิ่นเพื่อนบ้านของตนก็เป็นคนบาป

- แต่คนที่เมตตาคนยากจนก็เป็นสุข
- 22 คนที่คิดการชั่วนั้นผิดไม่ใช่หรือ?
ส่วนคนที่คิดการดีก็พบความจงรักภักดี
และความซื่อสัตย์
- 23 มีกำไรอยู่ในงานที่เหนื่อยยากทุกอย่าง
ถ้าดีแต่พูดก็ขาดแคลน
- 24 มงกุฎของคนมีปัญญาคือความมั่งคั่งของเขา
แต่ความโง่เป็นพวงมาลัยของคนโง่
- 25 พยานที่พูดความจริงเป็นผู้ช่วยชีวิต
แต่ผู้ที่หายใจออกมาเป็นคำมุสาก็เป็น
คนขายเพื่อน
- 26 ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าย่อมมีสวัสดิภาพ
ลูกหลานของเขาจะมีที่ลี้ภัย
- 27 ความยำเกรงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเป็นน้ำพุแห่งชีวิต
ช่วยให้คนหลีกเลี่ยงจากบ่วงมรณาได้
- 28 สักคี่ศรีของพระราชาอยู่ที่จำนวนประชาชน
หากไร้ประชาชน เจ้านายก็วิบัติ

- 29 คนที่โกรธซ้ำก็มีความเข้าใจมาก
แต่คนที่โกรธเร็วก็ยกย่องความโง่
- 30 จิตใจที่สงบให้ชีวิตแก่ร่างกาย
แต่ความอิจฉาทำให้กระดูกผุ
- 31 ผู้กดขี่คนยากจนก็ถูกรังแก
แต่ผู้เมตตาคนขัดสนก็ถวายพระเกียรติแด่
พระองค์
- 32 คนชั่วถูกคว่ำลงตามความชั่วของเขา
แต่คนชอบธรรมมีที่ลี้ภัยเมื่อเขาตาย
- 33 ปัญญาอาศัยอยู่ในใจของคนที่มีวิจารณญาณ
และปัญญาเป็นที่ประจักษ์แม้ในความคิด
ของคนโง่
- 34 ความชอบธรรมย่อมเชิดชูประชาชาติ
แต่บาปเป็นสิ่งที่น่าอายมากแก่ชนชาติ
- 35 ข้าราชการที่ฉลาดย่อมได้รับความโปรด-
ปรานจากพระราชา

แต่พระพิโรธของพระองค์ก็ตกแก่
ข้าราชการที่ไม่ได้ความ

- 1 คำตอบนุ่มนวลช่วยละลายความโกรธเกรี้ยว
ให้หายไป
แต่ถ้อยคำเผ็ดร้อนยั่วโทสะ
- 2 ลิ่นของคนมีปัญญาขย่องความรู้
แต่ปากของคน โง่เทความโง่ออกมา
- 3 พระเนตรของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่ในทุกแห่งหน
ทรงเฝ้าดูคนชั่วและคนดี
- 4 ลิ่นที่ปลอบโยนเป็นต้นไม้แห่งชีวิต
แต่ลิ่นตลบตะแลงทำให้จิตใจแตกสลาย
- 5 คนโง่ดูหมิ่นคำสั่งสอนของบิดาตน
แต่คนที่ใส่ใจคำตักเตือนเป็นคนฉลาด
- 6 ในบ้านของคนชอบธรรมมีสมบัติมากมาย
แต่รายได้ของคนชื่อนำความลำบากมา
- 7 ปากของคนมีปัญญากระจายความรู้
แต่ใจของคนโง่ไม่เป็นเช่นนั้น
- 8 พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเกลียดชังกรูบานของคนชั่ว
แต่ทรงปีติยินดีในคำขอคุดาห์ของ

คนเที่ยงธรรม

- ⁹ พระผู้เป็นเจ้าทรงเกลียดชังทางของคนชั่ว
แต่พระองค์ทรงรักผู้ติดตามความ-
ชอบธรรม
- ¹⁰ มีการตีสอนอย่างหนักสำหรับผู้ละทิ้งทางดี
คนที่เกลียดคำตักเตือนก็จะตาย
- ¹¹ แคนคนตายและแคนพินาศปรากฏแจ้งต่อ
พระผู้เป็นเจ้า
ใจของมนุษย์จะยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด
- ¹² คนที่ชอบเยาะเย้ยคนอื่นไม่ชอบถูกตักเตือน
เขาจะไม่ไปหาคนมีปัญญา
- ¹³ ใจยินดีทำให้ใบหน้าเข้มขึ้น
แต่เมื่อใจเศร้าหมอง ดวงจิตก็สลาย
- ¹⁴ ใจของคนที่มีความเข้าใจก็แสวงหาความรู้
แต่ปากของคนโง่กินความโง่เป็นอาหาร
- ¹⁵ วันทั้งสี่ของคนที่ทุกข์ใจก็เลวร้าย
แต่ใจร่าเริงมีงานเลี้ยงต่อเนื่องกัน

- 16 มีทรัพย์น้อยแต่มีความยำเกรงพระผู้เป็นเจ้า
ก็ดีกว่ามีทรัพย์มากแต่มีความวิตกกังวล
อยู่ด้วย
- 17 กินผักเป็นอาหารในที่ที่มีความรัก
ก็ดีกว่ากินเนื้อวัวอ้วน โดยมีความ-
เกลียดชังอยู่ด้วย
- 18 คนอารมณ์ร้อนเร้าให้เกิดการวิวาท
แต่คนที่โกรธซำก็ระงับการพิพาท
- 19 ทางของคนเกียจคร้านเต็มไปด้วย
ขวากหนาม
แต่วิถีของคนเที่ยงธรรมเป็นทางราบ
- 20 บุตรชายที่มีปัญญาทำให้บิดายินดี
แต่คนโง่คู่มั่นมารดาของตน
- 21 ความโง่เป็นความยินดีแก่ผู้ที่ขาด
สามัญสำนึก
แต่คนที่มีความเข้าใจจะดำเนินใน
ทางซื่อตรง

- 22 ปราศจากการปรึกษาหารือ แผนงานก็
 ล้มเหลว
 แต่เมื่อมีที่ปรึกษาหลายคน แผนงานนั้นก็
 สำเร็จ
- 23 ผู้ให้คำตอบที่เหมาะสมก็พบความยินดี
 ถ้อยคำที่ถูกกาลเทศะก็ดีจริง ๆ
- 24 วิถีชีวิตของคนฉลาดนำขึ้นสู่เบื้องบน
 เพื่อเขาจะได้หลีกเลี่ยงจากแดนคนตาย
 เบื้องล่าง
- 25 พระผู้เป็นเจ้าของทรงเรือถอนบ้านของ
 คนเย่อหยิ่ง
 แต่ทรงให้อาณาเขตของหญิงม่ายคงอยู่
 เหมือนเดิม
- 26 พระผู้เป็นเจ้าของทรงเกลียดชังความคิดของ
 คนชั่ว
 แต่พอพระทัยถ้อยคำที่บริสุทธิ์
- 27 คนโลกทำให้ครอบครัวของตนลำบาก

- แต่คนที่เกลียดตึนบนจะมีชีวิตอยู่
²⁸ ใจของคนชอบธรรมรำพึงว่าจะตอบอย่างไร
 แต่ปากของคนชั่วเทสิ่งชั่วร้ายออกมา
²⁹ พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ห่างไกลจากคนชั่ว
 แต่ทรงได้ยินคำขอคุดาห์ของ
 คนชอบธรรม
³⁰ แวดตาสดใสทำให้ใจเปรมปรีดิ์
 และข่าวดีทำให้ร่างกายสดชื่น
³¹ หูที่ฟังคำตักเตือนซึ่งให้ชีวิต
 จะอยู่ท่ามกลางคนมีปัญญา
³² คนที่เพิกเฉยต่อคำสั่งสอนก็คูดมึนตนเอง
 แต่คนที่สนใจคำตักเตือนก็ได้ความเข้าใจ
³³ ความยำเกรงพระผู้เป็นเจ้าจะสอนให้เกิด
 ปัญญา
 และความถ่อมตัวมาก่อนเกียรติ

- ¹ มนุษย์วางแผนงานในใจ
แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงบันดาลคำตอบ
แก่ลิ้น
- ² ทางทุกสายของมนุษย์ก็บริสุทธฺิ์ในสายตา
ของเขาเอง
แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงตรวจดูจิตใจ
- ³ จงมอบงานของเจ้าไว้กับพระผู้เป็นเจ้า
แล้วพระองค์จะทรงรับรองแผนงาน
ของเจ้า
- ⁴ พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้ทุกสิ่งมีเป้าหมาย
ของมัน
แม้คนชั่วก็เพื่อวันกียามะฮฺ
- ⁵ พระผู้เป็นเจ้าทรงเกลียดชังทุกคนที่มีใจ
หยิ่งผยอง
เขาจะถูกลงโทษแน่
- ⁶ โดยความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ ความ-
บาปชั่วก็ถูกลบล้าง

- และโดยความยำเกรงพระผู้เป็นเจ้า คน
 หันจากความชั่วร้ายได้
- ⁷ เมื่อทางของมนุษย์เป็นที่โปรดปรานแก่
 พระผู้เป็นเจ้า
 แม้ศัตรูของเขานั้นพระองค์ก็ทรงทำให้
 กินดีกับเขาได้
- ⁸ มีเด็กน้อยพร้อมกับมีความชอบธรรม
 ก็ดีกว่ามีรายไ้มากพร้อมกับ
 ความอยุติธรรม
- ⁹ มนุษย์วางแผนงานอยู่ในใจ
 แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดแต่ละ
 อย่างก้าวของเขา
- ¹⁰ คำที่มีสิทธิอำนาจอยู่ที่ริมฝีปากของ
 พระราชา
 ริมฝีปากของพระองค์ชี้โดยตรงใน
 การตัดสิน
- ¹¹ ตราชูและตาชั่งที่เที่ยงตรงเป็นของ

พระผู้เป็นเจ้า
 คູ່มนຳหนັกທັງສິນໃນຄູ່ເປັນพระราชากิจ
 ของพระองค์

¹² พระราชาทรงเกลียดชังการทำชั่ว
 เพราะว່າพระที่นັงนั้ันถูกสถาปนาไว้ด้วย
 ความชอบธรรม

¹³ พระราชาทรงโปรดปรานวาทะที่ชอบธรรม
 และทรงรักผู้ที่พูดความจริง

¹⁴ พระพิโรธของพระราชาเป็นเหตุแห่ง
 ความมรณา

แต่คนมีปัญญาจะระงับพระพิโรธนั้น

¹⁵ เมื่อพระพักตร์ของพระราชาแจ่มใสก็
 หมายถึงชีวิต
 และความโปรดปรานของพระองค์เป็น
 เหมือนเมฆฝนปลายฤดู

¹⁶ ได้ปัญญาก็ดีกว่าได้ทองคำ
 และได้ความรู้ก็น่าปรารถนากว่า

ได้เงิน

- 17 ทางหลวงของคนเที่ยงธรรมหลีกห่างจาก
ความชั่วร้าย
คนที่ระแวงระวังทางของตนก็รักษาชีวิต
ของตนไว้
- 18 ความจองหองจะทำให้พินาศ
และใจผยองจะทำให้ล้มคว่ำ
- 19 เป็นคนถ่อมตัวอยู่กับคนยากจน
ก็ดีกว่าแบ่งของที่ริบมาได้กับคนเย่อหยิ่ง
- 20 ผู้ใส่ใจคำสั่งสอนจะเจริญรุ่งเรือง
และคนที่วางใจในพระผู้เป็นเจ้าของ
สุขสบาย
- 21 คนมีปัญญาเรียกได้ว่าเป็นคนมีความเข้าใจ
และวาจาอ่อนหวานเพิ่มอำนาจ
การสั่งสอน
- 22 ปัญญาเป็นน้ำพุแห่งชีวิตแก่ผู้เป็นเจ้าของ
แต่ความโง่งเป็นการลงโทษแก่คนโง่ง

- 23 ใจของคนมีปัญหาทำให้วาจาของเขาสุขุม
และเพิ่มอำนาจการสั่งสอนแก่ปาก
ของเขา
- 24 ถ้อยคำเข้มแข็งเป็นเหมือนรวงผึ้ง
เป็นความหวานแก่จิตใจและเป็น
พลาณามัยแก่ร่างกาย
- 25 มีทางหนึ่งซึ่งคนเราคิดว่าถูก
แต่ปลายทางคือความมรณา
- 26 ความหิวของคนงานทำให้เขาทำงาน
เพราะปากท้องของเขากระตุ้นเขาไป
- 27 คนอันธพาลคิดแผนชั่วปองร้ายคนอื่น
คำพูดจากริมฝีปากของเขาเหมือนไฟลวก
- 28 คนตลบตะแลงแพร่การวิวาท
และผู้ซุบซิบนินทาก็แยกเพื่อนสนิท
ออกจากกัน
- 29 คนโหดร้ายล่อลวงเพื่อนบ้าน
และนำเขาไปในทางไม่ดี

30 บุคคลผู้ขบตา กำลังคิดแผนงานที่

ตลบตะแลง

เขาปิดปากเงียบและนำความชั่วร้าย

ให้เกิดขึ้น

31 ศิระษะที่มีพมหงอกเป็นมงกุฎแห่งศักดิ์ศรี

ซึ่งจะพบได้ก็แต่ในผู้ดำเนินชีวิตด้วย

ความชอบธรรม

32 บุคคลผู้โกรธซำก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก

บุคคลที่ควบคุมจิตใจตนเองก็ดีกว่าผู้ที่

ตีเมืองได้

33 นลาถเสียงทายนันถูกโยนลงบนดัก

แต่ผลที่ออกทุกอย่างมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

- 1 เศษอาหารที่เย็นซี้ดพร้อมกับความสงบสุข
ดีกว่าบ้านที่เต็มไปด้วยงานเลี้ยงพร้อมกับ
การทะเลาะวิวาท
- 2 คนรับใช้ที่ฉลาดจะปกครองบุตรชายผู้ก่อ
เรื่องน่าอัปอาย
และจะได้ส่วนแบ่งมรดกเหมือนเป็นคน
หนึ่งในครอบครัว
- 3 มนุษย์ใช้เบ้าหลอมทดสอบเงิน และใช้
เตาถลุงทดสอบทองคำ
แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงทดสอบจิตใจ
- 4 ผู้ทำชั่วใส่ใจฟังวาจาที่เลวร้าย
และคนโกหกให้ความสนใจแก่คำพูด
มั่งร้าย
- 5 ผู้ที่เหยียดหยามคนยากจนก็ถูกลงพระผู้สร้าง
ของพวกเขา
ผู้ที่ยินดีเมื่อเกิดภัยพิบัติแก่คนอื่นจะถูก
ลงโทษ

- ⁶ หลานเป็นมงกุฎของคนแก่
 และศักดิ์ศรีของบุตรชายคือบิดาของเขา
- ⁷ วาจาคมคายไม่คู่ควรกับคนโง่เขลาอันใด
 คำโกหกยังไม่เหมาะกับผู้นำอันนั้น
- ⁸ สิบบนเหมือนแก้ววิเศษในสายตาของผู้ให้
 เขาจะหันไปทางไหนก็เจริญรุ่งเรือง
 ทางนั้น
- ⁹ ผู้ให้ห้อยการละเมิดก็มุ่งจะสร้างมิตรภาพ
 แต่คนที่ชอบพูดร้ายความผิดจะทำให้
 เพื่อนสนิทแตกคอกัน
- ¹⁰ ว่ากล่าวตักเตือนคนรู้จักคิดเพียงครั้งเดียว
 ได้ผลกว่าการเขี่ยนหลังคนโง่เรื่อยที่
- ¹¹ คนชั่วร้ายที่มักกบฏ
 จะถูกลงโทษอย่างร้ายแรง
- ¹² ให้คนไปพบแม่หมีที่ลูกถูกขโมยไป
 ยังดีกว่าไปพบคนโง่ในความโง่ของเขา
- ¹³ คนที่ทำความชั่วตอบแทนความดี

- ความชั่วจะไม่พราวจากบ้านของคนนั้น
- 14 การเริ่มต้นวิวาทก็เหมือนปล่อยน้ำให้ไหล
จะนั้นจงหยุดเสียก่อนเกิดการวิวาท
- 15 บุคคลที่ตัดสินว่าคนชั่วไม่มีความผิดและ
บุคคลที่ลงโทษคนชอบธรรม
ทั้งสองก็เป็นที่เกลียดชังต่อพระผู้เป็นเจ้า
- 16 ทำไมคนโง่จึงมีเงินในมือเพื่อซื้อปัญญา
ในเมื่อเขาไม่มีใจปรารถนา?
- 17 มิตรสหายย่อมรักกันตลอดเวลา
และพี่น้องเกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก
- 18 คนไม่มีสามัญสำนึกยอมให้คำปฏิญาณ
และเป็นผู้ค้ำประกันต่อหน้าเพื่อนบ้าน
ของตน
- 19 ผู้ที่รักการละเมิดก็รักการวิวาท
ผู้ที่หึงยโสก็หาความย่อยยับใส่ตัว
- 20 คนใจคดจะไม่เจริญรุ่งเรือง
และผู้ที่มิดิ้นตลบตะแลงย่อมตกที่นั่ง

ถ้าหาก

- 21 ผู้ให้กำเนิดคนโง่ย่อมทุกข์โศก
และบิดาของคนโง่เขาไม่มีความ
ความชื่นบาน
- 22 ใจร้ายเป็นยาอย่างดี
แต่จิตใจชอกช้ำทำให้กระดูกแห้ง
- 23 คนชั่วรับสินบนเป็นการลับ
เพื่อบิดเบือนความยุติธรรม
- 24 คนที่มีวิจารณ์ญาณมีปัญญาอยู่ใกล้ตัว
แต่คนโง่กวาดตาหาไปสุดปลาย
แผ่นดินโลก
- 25 บุตรชายโง่เป็นความโศกสลดแก่บิดา
และเป็นความขมขื่นแก่มารดา
- 26 การลงโทษคนชอบธรรมก็ไม่ดี
การโอบยตีคนดีเนื่องจากความเชื่อตรงก็ผิด
- 27 บุคคลที่ยับยั้งถ้อยคำของเขาเป็นคนมีความรู้
และบุคคลผู้มีจิตใจเยือกเย็นเป็นคนมี

ความเข้าใจ

²⁸ แม้คน โง่หากนิ่งเสียก็นับว่ามีปัญญา

เมื่อเขาปิดปากของตนก็นับว่ามีความคิด

- 1 คนที่ปลีกตัวไปจากผู้อื่นก็แสวงหาแต่สิ่งที่
 ตนปรารถนา
 และขัดแย้งกับสติปัญญาทุกอย่าง
- 2 คนโง่ไม่เพ็ดพิถนในความเข้าใจ
 แต่เพ็ดพิถนในการแสดงความคิดเห็น
 ของตนเท่านั้น
- 3 เมื่อคนชั่วมาถึง ความหมิ่นประมาทก็มาด้วย
 และความอภัยสมากับความอับอาย
- 4 คำจากปากของคนเราเป็นน้ำลึก
 น้ำพุแห่งปัญญาเป็นธารน้ำไหล
- 5 การลำเอียงเข้าข้างคนชั่วนั้นไม่ดี
 การลิดรอนความยุติธรรมไปจาก
 คนชอบธรรมก็ไม่ดีด้วย
- 6 ริมฝีปากของคน โง่ นำการวิวาทมา
 และปากของเขาก็เชื้อเชิญการ โบยตี
- 7 ปากของคนโง่เป็นสิ่งที่ทำลายตัวเขาเอง
 และริมฝีปากของเขาก็เป็นกับดักชีวิต

ของตน

⁸ ถ้อยคำของผู้ซุบซิบนินทาก็เหมือน
จีนอาหารอร่อย

มันลงไปยังส่วนต่างๆ ในร่างกาย

⁹ คนเกียจคร้านในการทำงาน
ก็เป็นพี่น้องกับคนที่ชอบทำลาย

¹⁰ พระนามของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นhorb
แข็งแกร่ง

คนชอบธรรมวิ่งเข้าไปในนั้นและ
ปลอดภัย

¹¹ ทรัพย์สมบัติของคนมั่งคั่งเป็นเมืองเข้มแข็ง
ของเขา

และเป็นเหมือนกำแพงสูงตามความคิด
เห็นของเขา

¹² ใจของคนข่อมหิ่งผยองก่อนที่เขาจะล้มลง
แต่ความถ่อมตัวมาก่อนเกียรติ

¹³ ถ้าคนตอบก่อนจะได้ยิน

- ก็เป็นความโง่และความขายหน้าแก่เขา
- ¹⁴ จิตใจของคนทนต่อความเจ็บป่วยได้
แต่จิตใจชอกช้ำใครจะทนได้เล่า?
- ¹⁵ ใจของคนฉลาดย่อมชวนขวยหาความรู้
และหูของคนมีปัญญา ก็แสวงหาความรู้
- ¹⁶ ของกำนัลเปิดช่องทางแก่ผู้ให้
มันนำเขามาถึงคนใหญ่คนโต
- ¹⁷ ผู้แกล้งคดีของตนก่อนคุณเหมือนเป็นฝ่ายถูก
จนกว่าฝ่ายตรงข้ามจะมาสอบสวนเขา
- ¹⁸ การจับฉลากทำให้การทะเลาะสิ้นสุด
และแยกคู่ได้แย่งที่มีกำลังออกจากกัน
- ¹⁹ พี่น้องที่หมางใจก็ยากจะปรองดองกันยิ่งกว่า
การยึดเมืองที่เข้มแข็ง
และการทะเลาะวิวาทเป็นเหมือนดาล
ประตู่ที่ป้อมปราการ
- ²⁰ ท้องของคนจะอึดด้วยผลแห่งปากของเขา
เขาจะอึดด้วยผลผลิตแห่งริมฝีปาก

ของตน

²¹ ความตายและชีวิตอยู่ในอำนาจของถิ่น

และผู้ที่รักมันก็จะกินผลของมัน

²² ใครพบภรรยาที่พบของล้ำค่า

และได้ความโปรดปรานจาก

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

²³ คนยากจนใช้คำวิงวอน

แต่คนมั่งคั่งตบเสียงหัวเราะ

²⁴ มีเพื่อนบางคนนำความหายนะมาให้

แต่มีสหายที่ใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง

- ¹ คนยากจนผู้ดำเนินในความซื่อสัตย์
ดีกว่าคนพุดตลบทะเลงซึ่งเป็นคนโง่
- ² การมีความกระตือรือร้น แต่ปราศจาก
ความรู้ นั้นไม่ดี
และคนที่เร่งเท้าก็มักผิดพลาด
- ³ ความโง่ของคนทำลายทางของเขาเอง
และใจของเขาก็เกรี้ยวกราดต่อ
พระผู้เป็นเจ้า
- ⁴ ความมั่งคั่งทำให้มีเพื่อนมากมาย
แต่คนยากจนก็ถูกเพื่อนตีจาก
- ⁵ พยานเท็จจะถูกลงโทษ
และคนพุดบดจะหนีไม่พ้น
- ⁶ คนมากมายประจบเอาใจผู้มีอำนาจ
และทุกคนก็เป็นมิตรกับผู้ให้ของกำนัล
- ⁷ หากพี่น้องทั้งหมดของคนยากจนยัง
เกลียดเขา
แล้วเพื่อนจะยิ่งหนีห่างจากเขาสักเท่าไร

แม้เขาตามไปวิงวอน แต่พวกเขาก็

หายหน้ากันไปหมด

⁸ คนที่ได้ปัญญา ก็รักตนเอง

คนที่รักษาความเข้าใจไว้ จะเจริญรุ่งเรือง

⁹ พยานเท็จจะถูกลงโทษ

และคนพูดปดจะพินาศ

¹⁰ ที่คน โง่จะกินอยู่อย่างหรรุหาก็ไม่เหมาะ

อยู่แล้ว

ที่ทาสจะปกครองเจ้านายก็ยังไม่เหมาะ

มากกว่านั้นอีก

¹¹ ความฉลาดของมนุษย์ทำให้เขา โกรธช้า

และการให้อภัยความผิดก็เป็นศักดิ์ศรี

แก่เขา

¹² พระพิโรธของพระราชาเหมือนเสียงคำราม

ของราชสีห์

แต่ความโปรดปรานของพระองค์เหมือน

น้ำค้างบนหญ้า

- 13 บุตร โง่เขลาเป็นความหาญนะแก่บิดา
และภรรยาที่ชอบทะเลาะก็เหมือนน้ำฝน
ย่อยหยดไม่หยุด
- 14 บ้านกับทรัพย์สมบัติเป็นมรดกมาจากบิดา
แต่ภรรยาที่ฉลาดมาจากพระผู้เป็นเจ้าของ
- 15 ความเกียจคร้านทำให้หลับสนิท
และคนขี้เกียจจะต้องหิว
- 16 คนที่รักษาวิชาอะฮ์ย่อมรักษาชีวิตของตน
คนที่คูหมิ่นพระคำรัสก็จะตาย
- 17 คนที่เมตตาคนยากจนก็เท่ากับให้พระผู้เป็น
เจ้าทรงยิ้ม
และพระองค์จะทรงตอบแทนการกระทำ
ของเขา
- 18 จงอบรมบ่มนิสัยลูก เพราะสิ่งนี้ให้ความหวัง
อย่ารู้เห็นเป็นใจให้เขาต้องพินาศไป
- 19 คนที่โมโหจนเฉียวจะต้องได้รับโทษ
เพราะถ้าเจ้าช่วยเขาแล้ว ก็ต้องช่วยเขาอีก

- ²⁰ จงฟังคำแนะนำและรับคำสั่งสอน
เพื่อเจ้าจะได้ปัญญาในภายหลัง
- ²¹ ในใจมนุษย์มีแผนงานมากมาย
แต่พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้าจะ
ดำรงอยู่ได้
- ²² สิ่งที่น่าปรารถนาในตัวของมนุษย์คือ
ความจริงรักภักดี
และคนยากจนยังดีกว่าคนพุดมูสา
- ²³ ความขำเกรงพระเจ้าเป็นเจ้านำไปสู่ชีวิต
และผู้ขำเกรงพระองค์จะอยู่อย่างผาสุก
จะไม่มีสิ่งร้ายใดๆ มาแผ้วพาน
- ²⁴ คนเกียจคร้านฝังมือของตนในซาม
และไม่ยอมแม้แต่นำอาหารมาสู่ปาก
ของตน
- ²⁵ จงเมียนคนที่ชอบเยาะเย้ย แล้วคนรู้น้อยจะ
เรียนรู้และกลายเป็นคนสุขุม
จงตักเตือนคนที่มีวิจารณ์ญาณและเขาจะ

ได้ความรู้

- ²⁶ คนที่ทำร้ายบิดาและจับไต่มารดา
เป็นลูกผู้นำความอัปอายและ
ความเสื่อมเสียมมา
- ²⁷ ลูกเอ๋ย ถ้าเจ้าเลิกฟังคำสั่งสอน
เจ้าก็จะหลงไปจากคำแห่งความรู้
- ²⁸ พยานชั่วช้าย่อมเยาะเย้ยความยุติธรรม
และปากของคนชั่วก็กลั่นกินความชั่วร้าย
- ²⁹ โทษทัณฑ์เตรียมพร้อมแล้วสำหรับคนที่
ชอบเยาะเย้ย
และการโบยก็พร้อมสำหรับหลังของ
คนโง่

¹ เหล้าองุ่นทำให้ชอบเยาะเย้ย และสุราก็ทำให้

เกะกะระราน

ใครยอมให้มันพาเงินไป ก็ไม่มีปัญญา

² ความกริ้วอันน่ากลัวของพระราชาก็เหมือน

เสียงคำรามของราชสีห์

ใครขัวพระองค์ให้กริ้วก็เสี่ยงชีวิตตนเอง

³ ที่จะหลีกเลี่ยงการวิวาทก็เป็นเกียรติสำหรับ

คนเรา

แต่คน โง่ทุกคนจะทะเลาะวิวาทกัน

⁴ คนเกียจคร้านไม่ไถนาในหน้านา

เขาจะมองหาพืชผลในฤดูเกี่ยวแต่ไม่พบ

อะไรเลย

⁵ ความประสงค์ในใจคนเหมือนน้ำลึก

แต่คนที่มีความเข้าใจจะวัดมันออกมาได้

⁶ คนมากมายป่าวร้องความจงรักภักดีของ

ตัวเอง

แต่ใครเล่าจะหาคนซื่อสัตย์พบ?

- 7 คนชอบธรรมดำเนินในความซื่อสัตย์ของตน
 ลูกหลานของเขาที่เกิดตามมาก็เป็นสุข
- 8 พระราชาผู้ประทับบนบัลลังก์พิพากษา
 ย่อมทรงฝึกร้อนความชั่วทุกอย่างออก
 ด้วยพระเนตรของพระองค์
- 9 ใครจะพูดได้ว่า “ข้าทำให้ใจของข้า
 สะอาดแล้ว
 ข้าบริสุทธิ์พ้นบาปแล้ว”
- 10 ต่อม่าน้ำหนักน้อยถลและเครื่องตวงจีโกง
 ทั้งคู่ต่างเป็นที่เกลียดชังต่อพระผู้เป็นเจ้า
- 11 แม้เด็กก็เผยตัวเองออกมาโดยการประพฤติ
 ของเขา
 ว่าสิ่งที่เขาทำบริสุทธิ์และถูกต้องหรือไม่
- 12 หูที่ได้ยินกับตาที่มองเห็น
 พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างทั้งสองอย่าง
- 13 อย่ารักการนอน เกรงว่าเจ้าจะยากจน
 จงลืมตาของเจ้า แล้วเจ้าจะได้กินอิ่ม

- 14 ผู้ซื่อมักจะถูกว่า “ของไม่ดี ของไม่ดี”
แต่พอได้ของแล้วก็ไปคุยอวด
- 15 มีทองคำ และมีทับทิมมากมาย
แต่ริมฝีปากที่มีความรู้ก็เป็นของล้ำค่ายิ่ง
- 16 จงรีบเสื่อผ้าของผู้ที่ค้าประกันให้
คนแปลกหน้า
ยึดไว้เป็นมัดจำ เมื่อเขาประกันให้
คนต่างถิ่น
- 17 อาหารที่ได้มาด้วยการหลอกลวงมีรสหวาน
แก่ผู้ได้มา
แต่ภายหลังปากของเขาจะเต็มไปด้วย
กรวดทราย
- 18 แผนงานดำรงอยู่ได้ด้วยคำแนะนำ
จงทำสงครามโดยมีการชี้แนะ
- 19 คนที่เกี่ยวซุบซิบข่มขู่ความลับ
จะนั้นอย่าไปยุ่งกับคนปากบอน
- 20 คนที่แข่งบิดาหรือมารดาของตน

ชีวิตของเขาจะคับมีดมิด

²¹ มรดกที่ได้มาก่อนเวลาอันควร

ที่สุดปลายก็ไม่เป็นมงคล

²² อย่าพูดว่า “ข้าจะแก้แค้นความชั่ว”

จงรอคอยพระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะ

ทรงช่วยเจ้า

²³ ตูม่น้ำหนักน้อยฉลเป็นทีเกลียดชังต่อ

พระผู้เป็นเจ้า

และตาชั่งจีโกงก็ไม่ดี

²⁴ ย่างเท้าของมนุษย์นั้นพระผู้เป็นเจ้า

ทรงกำหนด

แล้วคนจะเข้าใจทางของเขาเอง

ได้อย่างไร?

²⁵ อย่างวางกับดักตัวเองโดยหุนหันให้คำ

ปฏิญาณว่าจะถวายน

สิ่งหนึ่งสิ่งใด

แล้วค่อยมาคิดได้หลังจากปฏิญาณ

ไปแล้ว

²⁶ พระราชาที่มีปัญญาย่อมทรงฝึคร่อนคนชั่ว
แล้วทรงจับลือเกี่ยวนทับพวกเขา

²⁷ จิตวิญญาณของมนุษย์เป็นดวงประทีปของ
พระผู้เป็นเจ้า

มันส่องให้เห็นส่วนลึกที่สุดภายในเขา

²⁸ ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ปกป้อง
พระราชาให้ปลอดภัย

และพระที่นั่งมั่นคงได้ด้วยความ-

ชอบธรรม

²⁹ ศักดิ์ศรีของคนหนุ่มคือกำลังของเขา

แต่ความสง่างามของคนแก่คือผมหงอก

³⁰ การเขียนที่ให้เป็นบาดแผลก็ขจัด

ความชั่วเสีย

การ โบทีขัดเกลาส่วนลึกภายใน

- ¹ พระทัยพระราชามิเหมือนธารน้ำในพระหัตถ์
 พระผู้เป็นเจ้า
 ซึ่งพระองค์จะทรงชักนำไปทางไหนก็
 ตามแต่จะโปรด
- ² ทางทุกสายของมนุษย์ก็ถูกต้องในสายตาของ
 เขาเอง
 แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงตรวจดูจิตใจ
- ³ การประพฤติชอบธรรมและยุติธรรม
 เป็นที่โปรดปรานแก่พระผู้เป็นเจ้า
 มากกว่ากุรบาน
- ⁴ ดวงตาสโ และใจผยอง
 ทั้งสองนำชีวิตคนชั่วและเป็นบาป
- ⁵ แผนงานของคนขยันนำมาซึ่งผลกำไร
 เช่นเดียวกับที่ความพลีผลามนำมาซึ่ง
 ความขาดแคลน
- ⁶ การได้ทรัพย์มาด้วยสินมูสา
 ก็คือหมอกที่จางหายและกับดักแห่ง

ความตาย

- ⁷ ความทารุณของคนชั่วจะกวาดพวกเขาไป
 เพราะพวกเขาไม่ยอมทำสิ่งที่ยุติธรรม
- ⁸ ทางของคนบาปนั้นคดเคี้ยว
 แต่ความประพฤติของคนบริสุทธิ์นั้น
 ที่เที่ยงตรง
- ⁹ อยู่ที่มุมบนหลังคา
 ดีกว่าอยู่ร่วมบ้านกับหญิงจี๊ทะเลาะ
- ¹⁰ คนชั่วยอมปรารถนาความชั่ว
 เพื่อนบ้านของเขาไม่ได้รับความเมตตา
 จากเขา
- ¹¹ เมื่อคนชอบเยาะเย้ยถูกลงโทษ คนรู้น้อยก็มี
 ปัญญา
 เมื่อคนมีปัญญาได้รับการสั่งสอน เขาก็
 ได้รับความรู้
- ¹² อัลลอฮ์ผู้ทรงชอบธรรมทรงพิเคราะห์คู่บ้าน
 ของคนชั่ว

พระองค์ทรงทำให้บรรดาคนชั่วพินาศ

¹³ คนที่ปิดหูไม่ฟังเสียงร้องทุกข์ของคนจน
เมื่อตัวเองร้องตะโกนจะไม่มีใครตอบ

¹⁴ ของกำนัลซึ่งให้ในที่ลับตาข่อมขจัดโทษ
และสินบนลับๆ ก็กำจัดความโกรธ
เกรี้ยวได้

¹⁵ เมื่อมีการปฏิบัติอย่างยุติธรรม คนชอบธรรม
ก็ยินดี

แต่คนประพฤติชั่วหวาดผวา

¹⁶ คนที่หลงไปจากทางแห่งความเข้าใจ
จะจบลงในหมู่คนตาย

¹⁷ คนที่รักความบันเทิงจะเป็นคนจน
คนที่รักเหล้าองุ่นและน้ำมันจะไม่มั่งคั่ง

¹⁸ คนชั่วจะกลายเป็นค่าไถ่คนชอบธรรม
และคนทรยศจะกลายเป็นค่าไถ่
คนเที่ยงธรรม

¹⁹ อาศัยอยู่ในแดนกันดาร

- ดีกว่าอยู่กับหญิงจี๋ทะเลาะและจู้จี้ขี้น
20 คลังทรัพย์ล้ำค่าและน้ำมันมีอยู่ในที่อาศัย
ของคนมีปัญญา
แต่คน โง่ผลาญมันจนเกลี้ยง
- 21 คนที่ติดตามความชอบธรรมและความกรุณา
จะพบชีวิต ความชอบธรรม และ
เกียรติยศ
- 22 คนมีปัญญาสามารถป็นเข้าเมืองของ
คนมีกำลัง
และฟังทลายที่มันซึ่งเขาไว้วางใจ
- 23 คนที่ระวังปากและลิ้นของตน
ก็ปกป้องตัวเองจากความยุ่งยาก
- 24 “คนชอบเยาะเย้ย” เป็นชื่อของคนเข่อหยัง
จงหลง
เขาประพฤติตัวด้วยความโอหัง
- 25 ความอยากของคนเกียจคร้านฆ่าตัวเขาเอง
เพราะมือของเขาไม่ยอมทำงาน

- 26 คนโลกก็โลภอยู่วันยังค่ำ
แต่คนชอบธรรมให้อย่างไม้อั้น
- 27 เครื่องบูชาของคนชั่วเป็นสิ่งน่าเกลียดน่าชัง
และยิ่งแย่กว่านั้น เมื่อนำมาด้วย
เจตนาชั่ว
- 28 พยานเท็จจะพินาศ
แต่พยานที่พูดตามที่ได้ยินจะยืนยงอยู่ได้
- 29 คนชั่วทำให้หน้าของตнд้านไป
แต่คนเที่ยงธรรมพิเคราะห์คูดทางของตน
- 30 ไม่มีปัญญา หรือความเข้าใจ
หรือคำแนะนำใดๆ ที่เอาชนะ
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้
- 31 ม้าก็เตรียมไว้แล้วสำหรับวันทำศึก
แต่ชัยชนะเป็นของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

- ¹ ชื่อเสียงดีนั้นควรเลือกยิ่งกว่าทรัพย์สมบัติ
มหาศาล
และมีคนนับถือก็ดีกว่ามีเงินหรือทอง
- ² คนรวยและคนจนเหมือนกันอยู่อย่างหนึ่ง
คือพระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างพวกเขาทั้งสิ้น
- ³ คนสุขุมเห็นอันตรายและซ่อนตัวเสีย
แต่คนรู้น้อยเดินเรื่อยไปและรับ
อันตรายนั้น
- ⁴ บำเหน็จของความถ่อมตัวและความขำเกรง
พระผู้เป็นเจ้า
คือความมั่งคั่ง เกียรติ และชีวิต
- ⁵ หนามและกับดักอยู่ในทางของคน
ตลบตะแลง
คนที่ระมัดระวังตัวจะอยู่ห่างจาก
สิ่งเหล่านี้
- ⁶ จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะเดินไป
และเมื่อเขาเติบโตใหญ่ เขาจะไม่พรากจาก

ทางนั้น

- 7 คนมั่งคั่งมีอำนาจเหนือคนยากจน
และผู้อยู่ยืมก็เป็นทาสของผู้ให้ยืม
- 8 ผู้หว่านความชั่วจะเก็บเกี่ยวสิ่งเลวร้าย
อำนาจอันน่าสะพรึงกลัวของเขาจะ
สิ้นไป
- 9 คนใจกว้างจะได้รับบริสกี
เพราะเขาแบ่งปันอาหารของเขาแก่คนจน
- 10 จงไล่คนชอบเยาะเย้ยออกไปเสีย แล้วการ
วิวาทจะหมดไป
การทุ่มเถียงและการสบประมาทก็จะ
หยุดลง
- 11 คนที่บริสุทธิ์ใจและวาจามีเมตตาคุณ
จะได้พระราชาเป็นมิตร
- 12 พระเนตรของพระเจ้าเป็นเจ้าเฝ้ารักษาความรู้
แต่พระองค์ทรงทำลายถ้อยคำของ
คนทรยศเสีย

¹³ คนเกียจคร้านพูดว่า “มีสิ่งโตอยู่ข้างนอก
ข้าจะถูกฆ่ากลางถนน”

¹⁴ ปากของหญิงแพศยาเป็นหลุมลึก
คนที่พระเจ้าเป็นเจ้ากริ้วจะตกลงในนั้น

¹⁵ ความโง่ติดอยู่ในใจเด็ก
แต่ไม่เรียวที่ตีสั่งสอนจะไล่ให้ห่าง
จากเขา

¹⁶ คนที่บีบบังคับคนยากจนเพื่อให้ตนมั่งมี
และคนที่ให้ของกำนัลแก่คนมั่งคั่ง ทั้ง
สองจะมาถึงความขัดสน
แน่นอน

ถ้อยคำของคนมีปัญญา

¹⁷ จงเอียงหูของเจ้าฟังถ้อยคำของคนมีปัญญา
และเอาใจใส่ความรู้ของเรา

¹⁸ เพราะมันน่าชื่นใจ ถ้าเจ้าจดจำสิ่งเหล่านั้นไว้
และพร้อมจะพูดออกมา

- 19 เพื่อเจ้าจะวางใจในพระผู้เป็นเจ้า
เราจึงสอนตัวเจ้าเองในวันนี้
- 20 เราได้เขียนให้เจ้าสามสิบประการ
เป็นคำเตือนใจและความรู้แล้วไม่
ใช่หรือ?
- 21 เพื่อสอนให้เจ้ารู้ถ้อยคำแห่งความจริงที่
เชื่อถือได้
เพื่อเจ้าจะได้ นำถ้อยคำแห่งความจริงกลับ
ไปบอกผู้ที่ใช่เข้ามาไม่ใช่หรือ?
- 22 อย่าปล้นคนจน เพราะเขาเป็นคนจน
และอย่าบีบบังคับคนเจ็บใจในศาล
- 23 เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะทรงว่าความแทน
พวกเขา
และทรงริบชีวิตของผู้ที่ปล้นพวกเขา
- 24 อย่าเป็นเพื่อนกับคนโกรธง่าย
หรือคบหากับคนจีโมโห

- 25 เกรงว่าเจ้าจะเรียนรู้ทางของเขา
และเอาตัวเองไปติดกับดัก
- 26 อย่าเป็นคนในจำพวกที่ให้คำปรึกษา
หรือในจำพวกผู้ค้าประกันหนี้สิน
- 27 ถ้าเจ้าไม่มีอะไรชำระหนี้
เขาก็จะมายึดที่นอนไปจากเจ้า
- 28 อย่าย้ายหลักเขตเก่าแก่
ซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้ปักไว้
- 29 เจ้าเห็นคนที่มีฝีมือในงานของเขาไหม?
เขาจะได้รับใช้เกียรติยศ
ไม่ต้องทำงานให้กับคนสามัญ

- 1 เมื่อเจ้านั่งรับประทานกับผู้ครอบครอง
จงสังเกตให้ดีว่าอะไรอยู่ข้างหน้าเจ้า
- 2 ถ้าเจ้าเป็นคนตะกละ
เจ้าจงบังคับตัวไว้
- 3 อย่าปรารถนาของโอชะของผู้ครอบครองนั้น
เพราะมันเป็นอาหารที่หลอกลวง
- 4 อย่าโหมงานจนอ่อนล้าเพื่อจะเป็นคนมั่งมี
จงฉลาดพอที่จะหยุดพัก
- 5 เมื่อเจ้าเหลือบตามองทรัพย์สินนั้น มันก็หายไป
แล้วไม่ใช่หรือ?
- เพราะมันจะคิดปีกบิน
หนีไปในท้องฟ้าเหมือนนกอินทรี
- 6 อย่ากินอาหารของคนตระหนี่
อย่าปรารถนาของโอชะของเขา
- 7 เพราะเขาคอยนับอยู่ในใจ
เขาพูดกับเจ้าว่า “จงกินและดื่มเถิด”
แต่ใจของเขาไม่ได้อยู่กับเจ้า

8 เจ้าจะสำรอกอาหารซึ่งเจ้าได้กินเข้าไปนั้น

และเสียด้อยคำอ่อนหวานของเจ้าไป

เปล่าๆ

9 อย่าพุดให้คนโง่ได้ยิน

เพราะเขาจะคูหมิ่นปัญญาแห่งด้อยคำ

ของเจ้า

10 อย่าย้ายหลักเขตเก่าแก่

และอย่ารูกล้ำไร่นาของลูกกำพร้า

11 เพราะผู้ปกป้องของลูกกำพร้า นั้น

ทรงเข้มแข็ง

พระองค์จะทรงสู้ความกับเจ้าในคดีของ

พวกเขา

12 จงเปิดใจรับคำสั่งสอน

และจงเงี่ยหูฟังด้อยคำแห่งความรู้

13 อย่าละเลยการเตือนเด็ก

เพราะถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว เขา

จะไม่ตาย

- 14 ถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว
เจ้าจะช่วยชีวิตเขาให้พ้นจากแดนคนตาย
- 15 ลูกเอ๋ย ถ้าใจของเจ้ามีปัญหา
ใจของเราเองก็จะยินดีด้วย
- 16 จิตใจของเราจะเปรมปรีดิ์
เมื่อริมฝีปากของเจ้าพูดสิ่งที่ถูกต้อง
- 17 เจ้าอย่าริษยาคนบาป
แต่จงยำเกรงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา
- 18 เพราะมีอนาคตสำหรับเจ้าแน่นอน
และความหวังของเจ้าจะไม่สลาย
- 19 ลูกเอ๋ย เจ้าจงฟัง และจงมีปัญหา
และจงนำใจของเจ้าไปในทางนั้น
- 20 อย่ามัวสุมกับคนขี้เหล้า
หรือกับคนเห็นแก่กิน
- 21 เพราะคนขี้เมาและคนตะกละจะมาถึง
ความยากจน

และความง่วงเหงาจะเอาผ้าจีวรห่ม
คนนั้น

- 22 จงฟังบิดาผู้ให้กำเนิดเจ้า
และอย่าดูหมิ่นมารดาเมื่อนางแก่
- 23 จงซื้อความจริงและอย่าขายไปเสีย
จงซื้อปัญญา คำสั่งสอน และความรอบรู้
- 24 บิดาของคนชอบธรรมจะเปรมปรีดีอย่างยิ่ง
คนที่ให้กำเนิดบุตรที่มีปัญญาจะยินดี
ในเขา
- 25 จงให้บิดามารดาของเจ้ายินดี
จงให้ผู้ที่คลอดเจ้าเปรมปรีดี
- 26 ลูกเอ๋ย ขอบใจของเจ้าให้เราเถอะ
และให้ตาของเจ้าสังเกตคูทางของเรา
- 27 เพราะหญิงโสเภณีเป็นหลุมลึก
และหญิงสำส่อนเป็นบ่อแคบ
- 28 นางหมอบคอยอยู่เหมือนโจร

และทำให้มีผู้ชายไม่เชื่อตรงต่อภรรยาของ
ตนเพิ่มขึ้น

²⁹ ใครที่ทุกข์ระทม? ใครที่โศกเศร้า?

ใครมีเรื่องวิวาท? ใครที่เพ้อพล่าม

ใครมีแผลโดยไม่จำเป็น?

ใครมีตาแดงกำ?

³⁰ คือพวกที่นั่งแช่อยู่กับเหล้าองุ่น

พวกที่ไปลุ่มหลงเหล้าประสม

³¹ อย่างองคฺูเหล้าองุ่นเมื่อมันมีสีแดง

เมื่อมันเปล่งประกายในถ้วย

และมันไหลลงไปอย่างคล่องคอ

³² ในที่สุดมันจะกัดเหมือนงู

และปล่อยพิษเหมือนงูพิษ

³³ ตาของเจ้าจะเห็นสิ่งแปลกๆ

และใจของเจ้าจะพุดตลปตะแลง

³⁴ เจ้าจะเป็นเหมือนคนที่นอนอยู่ใจกลางทะเล

อย่างคนที่นอนอยู่บนยอดเสากระโดงเรือ

³⁵ เจ้าจะว่า “พวกเขาตีข้า แต่ข้าไม่เจ็บ

พวกเขาทุบข้า แต่ข้าไม่รู้สึก

ข้าจะตื่นเมื่อไรหนอ?

ข้าจะแสวงหาการดีมีอีก”

¹อย่าอิจฉาคนชั่ว

หรือปรารถนาอยู่ร่วมกับเขา

²เพราะใจของเขาคิดทำการทารุณ

และปากของเขาพูดการประทุษร้าย

³โดยปัญญา บ้านจึงถูกสร้างขึ้น

และโดยความเข้าใจ มันก็ถูกสถาปนาไว้

⁴โดยความรู้ ห้องทั้งหลายก็เต็มไปด้วย

ทรัพย์ล้ำค่าและนำชื่นชมทั้งสิ้น

⁵คนมีปัญญาย่อมมีอำนาจมาก

และคนมีความรู้ก็มีกำลังมากขึ้น

⁶เพราะโดยการชี้แนะ เจ้าจะทำสงครามได้

และโดยมีที่ปรึกษา มาก ย่อมมีชัยชนะ

⁷สำหรับคน โง่นั้นปัญญาสูงเกินไป

ในที่ประชุมที่ประตุมืองเขาไม่อำปากพูด

⁸คนที่วางแผนทำชั่ว

เขาเรียกกันว่าคนเจ้าเล่ห์

⁹ การคิดประคิษฐ์ความโง่งเป็นบาป
 และคนชอบเยาะเย้ยเป็นที่เกลียดชัง
 ต่อมนุษย์

¹⁰ ถ้าเจ้าอ่อนล้าในวันยากลำบาก
 กำลังของเจ้าก็น้อย

¹¹ จงช่วยคนที่ถูกนำไปสู่ความตาย
 และจงเหนี่ยวรั้งคนที่กำลังโഴเซไปสู่
 การถูกฆ่า

¹² ถ้าเจ้าจะว่า “คูเถิด พวกเราไม่รู้เรื่องนี้เลย”
 พระองค์ผู้ทรงตรวจดูจิตใจจะไม่ทรงรับ
 ทราบหรือ?

พระองค์ผู้ทรงคุ้มครองชีวิตของเจ้าจะไม่ทรง
 ทราบหรือ?

และพระองค์จะไม่ทรงตอบแทนทุกคน
 ตามการกระทำของเขาหรือ?

¹³ ลูกเอ๋ย จงกินน้ำผึ้ง เพราะเป็นของดี

อันน้ำผึ้งที่หยดจากรวงนั้นมีรสหวานแก่
ลิ้นของเจ้า

¹⁴ จงรู้เถิดว่าปัญญาก็เป็นเช่นนั้นแก่จิตใจ
ของเจ้า

ถ้าเจ้าพบปัญญาก็จะมีอนาคต
และความหวังของเจ้าจะไม่สลาย

¹⁵ อย่าชุ่มทำร้ายที่อาศัยของคนชอบธรรมอย่าง
ที่คนชั่วทำ

อย่าทำลายที่พักของเขา

¹⁶ เพราะคนชอบธรรมล้มลงเจ็ดครั้งแล้วก็
ลุกขึ้นอีก

แต่คนชั่วจะสะดุดล้มลงใน
ความยากลำบาก

¹⁷ อย่าเปรมปรีดิ์เมื่อศัตรูของเจ้าล้ม

และอย่าให้ใจของเจ้ายินดีเมื่อเขาสะดุด

¹⁸ เกรงว่าพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทอดพระเนตรและ

ไม่พอพระทัย
และทรงหันความกริ้วจากเขาเสีย

¹⁹อย่าฉุนเฉียวเพราะคนทำบาป
และอย่าอิจฉาคนชั่ว

²⁰เพราะคนเลวไม่มีอนาคต
ประทีปของคนชั่วจะถูกดับเสีย

²¹ลูกเอ๋ย จงยำเกรงพระเจ้าและพระราชา
อย่าคบค้ากับพวกกบฏ

²²เพราะภัยพิบัติของพวกเขาจะอุบัติขึ้น
โดยพลัน

และใครจะทราบถึงความพินาศ ที่จะมา
จากพระองค์ทั้งสองเล่า?

คำกล่าวเพิ่มเติมของคนมีปัญญา

²³ข้อความเหล่านี้เป็นคำกล่าวของคนมี
ปัญญาด้วย

การลำเอียงในการตัดสินนั้นไม่ดี

²⁴ ผู้ที่กล่าวแก่คนชั่วว่า “เจ้าไร้ความผิด”

จะถูกประชาชนแฉ่งและประชาชาติ

รังเกียจ

²⁵ แต่ผู้ที่ประณามคนชั่วจะปีติยินดี

และริสกีจะมายังพวกเขา

²⁶ คนที่เป็นเพื่อนแท้

คือคนที่ตอบตรงไปตรงมา

²⁷ จงเตรียมงานของเจ้าที่ข้างนอก

จงทำมันให้พร้อมสำหรับเจ้าที่ในนา

และหลังจากนั้นก็จงสร้างบ้านของเจ้า

²⁸ อย่าเป็นพยานปรักปรำเพื่อนบ้านของเจ้า

อย่างไม่มีเหตุ

และอย่าหลอกลวงด้วยปากของเจ้า

²⁹ อย่ากล่าวว่ “ข้าจะทำแก่เขาอย่างที่เขาได้ทำ

แล้วแก่ข้า

ข้าจะทำตอบแทนเขาตามการกระทำ
ของเขา”

- ³⁰ ข้าผ่านไปที่ไร่นาของคนเกียจคร้าน
ข้างสวนองุ่นของคนไม่มีสามัญสำนึก
- ³¹ และนี่แน่ะ มีหนามงอกเต็มไปหมด
หน้าดินก็ปกคลุมด้วยวัชพืช
และรูกำแพงหินก็ปรักหักพัง
- ³² เมื่อข้ามองดูและได้พิเคราะห์
ข้าเห็นและได้รับคติสอนใจ
- ³³ “หลับนิด เคลิ้มหน่อย
กอดมือพักนิดหน่อย”
- ³⁴ แล้วความจนจะมาหาเจ้าอย่างขโมย
และความขัดสนอย่างคนถืออาวุธ

ถ้อยคำแห่งปัญญาเพิ่มเติมของนบีสุลัยมาน

¹ต่อไปนี้เป็นบรรดาสุภาสิตของนบีสุลัยมาน

ด้วยเหมือนกัน

ซึ่งคนของเฮเซคียาห์ กษัตริย์ยูดาห์ได้

คัดลอกไว้

²ความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์คือการซ่อนสิ่ง

ต่างๆ ไว้

แต่ความยิ่งใหญ่ของกษัตริย์คือการค้นสิ่ง

ต่างๆ ให้ปรากฏ

³ฟ้าสูงและแผ่นดินลึกฉันใด

พระทัยของพระราชาก็เหลือจะหยั่งรู้

ฉันนั้น

⁴จงไล่จีแร่ออกจากเงิน

แล้วจะมีวิบัติสำหรับช่างเงิน

⁵จงไล่คนชั่วออกไปเสียจากพระפקตร์

พระราชา

แล้วพระที่นั่งของพระองค์จะสถาปนาไว้

ด้วยความชอบธรรม

⁶ อัยยักย่องตัวเองเฉพาะพระพักตร์พระราช

และอย่ายืนอยู่ในที่ของคนใหญ่คนโต

⁷ เพราะให้เขากล่าวกับเจ้าว่า “เชิญขึ้นมาที่นี่”

ก็ดีกว่าถูกไต่ลงไปที่ต่ำต่อหน้าเจ้านาย

สิ่งที่ดวงตาของเจ้าเห็น

⁸ อย่ารีบร้อนนำไปฟ้องร้องที่ศาล

มิฉะนั้นในที่สุดเจ้าจะทำอย่างไร

หากเพื่อนบ้านของเจ้าทำให้เจ้าขายหน้า

⁹ จงถกเรื่องของเจ้ากับเพื่อนบ้าน

และอย่าเผยความลับของอีกฝ่ายหนึ่ง

¹⁰ เกรงว่าผู้ที่ได้ยินจะประณามเจ้า

และเจ้าจะเสียชื่อตลอดไป

¹¹ ถ้อยคำที่พูดถูกกาลเทศะ

เหมือนผลแอปเปิ้ลทองคำล้อมด้วยเงิน

- 12 คำตักเตือนของคนมีปัญญาแก่หูที่คอยฟัง
ก็เหมือนห่วงทองคำและเครื่องประดับ
ทองบริสุทธิ์
- 13 หิมะให้ความเย็นในฤดูเกี่ยวอย่างไร
ผู้สื่อสารที่ซื่อสัตย์ต่อผู้ที่ใช้เขา ย่อมทำให้
จิตวิญญาณของนายชุ่มชื้น
อย่างนั้น
- 14 คนที่คิดว่าจะให้ของกำนัลแต่ไม่ได้ให้
ก็เหมือนเมฆและลมที่ไม่มีฝน
- 15 ความอดกลั้นอาจชักนำผู้ครอบครองได้
และถิ่นอ่อนหวานอาจโน้มน้าวใจให้
อ่อนลงได้
- 16 ถ้าเจ้าพบน้ำผึ้ง จงกินแต่พอดี
เกรงว่าเจ้าจะอิมและอาเจียนออกมา
- 17 อย่าไปเยี่ยมเพื่อนบ้านของเจ้าบ่อยๆ
เกรงว่าเขาจะเอือมระอาเจ้า และ

เกลียดชังเจ้า

18 ผู้ใดเป็นพยานเท็จกล่าวหาเพื่อนบ้านของตน

ก็เหมือนกระบองศึก หรือดาบ หรือ

ลูกธนูคมกริบ

19 การวางใจคนไม่ซื่อในวันยากลำบาก

ก็เหมือนพินที่ผุหรือเท้าที่ชวนเซ

20 คนที่ร้องเพลงให้คนหนักใจฟัง

ก็เหมือนคนที่ถอดเสื้อผ้าออกในวันที่

อากาศหนาว

และเหมือนเอาน้ำส้มสายชูมาราดบนแผล

21 ถ้าศัตรูของเจ้าหิว จงให้อาหารเขากิน

และถ้าเขากระหาย จงให้น้ำเขาดื่ม

22 เพราะการทำเช่นนี้ เท่ากับว่าเจ้าสุ่มถ่านที่

ลูกโพล่งไว้บนศีรษะของเขา

และพระผู้เป็นเจ้าจะประทอนบำเหน็จ

แก่เจ้า

23 ตมเหนือนำฝนมาฉนัใด

ลึนที่นินทาลับหลังก็นำใบหน้าบูดบังมา
ฉนั้น

- 24 อยู่ที่มีมบนหลังคา
ดีกว่าอยู่ร่วมบ้านกับหญิงจีทะเลาะ
- 25 ขาวดีจากแดนไกล
ก็เหมือนน้ำเย็นที่ให้แก่คนกระหาย
- 26 คนชอบธรรมที่ยอมแพ้คนชั่ว
ก็เหมือนน้ำพุมีโคลนหรือเหมือนน้ำบ่อที่
สกปรก
- 27 กินน้ำผึ้งมากไม่ดีฉันใด
แสวงหาเกียรติรำไปก็ไม่ดีฉันนั้น
- 28 คนที่ควบคุมตนเองไม่ได้
ก็เหมือนเมืองที่ถูกทำลายและไม่มีกำแพง

- ¹ เกียรติไม่คู่ควรกับคนโง่
 ดังหิมะในฤดูร้อนและฝนในฤดูเกี่ยว
- ² นกกระจอกข่อมโผผินและนกนางแอ่นข่อม
 โขยบินฉันทัด
 คำแข่งสาปอย่างไม่สมควรข่อมไม่เกิดผล
 ฉันทัด
- ³ แส้สำหรับม้า บังเหียนสำหรับลา
 และไม้เรียวสำหรับหลังคนโง่
- ⁴ อย่าตอบคนโง่ตามความโง่ของเขา
 มิฉะนั้นเจ้าจะเป็นเหมือนเขา
- ⁵ จงตอบคนโง่ตามความโง่ของเขา
 มิฉะนั้นเขาจะคิดว่าตัวเองมีปัญญา
- ⁶ ผู้ที่ให้คนโง่เป็นผู้ส่งข่าว
 ก็เหมือนตัดเท้าทั้งสองข้างออกและ
 คัมยาพิษ
- ⁷ สุภาษิตที่อยู่ในปากของคนโง่
 ก็เหมือนขาของคนพิการที่ห้อยอยู่อย่าง

ไว้ประโยชน์

8 ผู้ที่ให้เกียรติคนโง่

ก็เหมือนคนที่มัดก้อนหินไว้กับสลิง

9 สุภายิตที่อยู่ในปากของคนโง่

ก็เหมือนต้นหนามอยู่ในมือคนขี้เมา

10 ผู้ที่จ้างคนโง่หรือใครก็ได้ที่ผ่านไปมา

ก็เหมือนนักธนูที่ยิงทุกคน

11 คนโง่ที่ทำความโง่ซ้ำแล้วซ้ำอีก

ก็เหมือนสุนัขที่กลับไปหาสิ่งที่มันสำรอก

ออกมา

12 เจ้าเห็นคนที่คิดว่าตัวเองมีปัญญาหรือ?

ยังมีความหวังในคนโง่มากกว่าในเขา

13 คนเกียจคร้านพูดว่า “มีราชสีห์อยู่ที่ถนน

มีสิงโตอยู่ตามท้องถนน”

14 ประตูล้มไปมาด้วยบานพับของมันฉันใด

คนเกียจคร้านก็ทำอย่างนั้นบนที่นอนของ

เขาฉันนั้น

- 15 คนเกียจคร้านฝังมือของตนในซาม
เขาเหนียวที่จะเอามือกลับมาที่ปาก
ของคุณ
- 16 คนเกียจคร้านเห็นว่าตัวเองมีปัญญากว่า
คนเจ็ดคนที่ตอบได้อย่างหลักแหลม
- 17 คนที่ผ่านไปยุ่งเรื่องทะเลาะวิวาทซึ่งไม่ใช่
เรื่องของตน
ก็เหมือนคนที่ดึงหูสุนัข
- 18 คนบ้าขว้างค้อนไฟ ลูกธนู และความตาย
จันใด
- 19 คนที่หลอกลวงเพื่อนบ้านของตน
และกล่าวว่า “ข้าล้อเล่น” ก็จันนั้น
- 20 เมื่อไม่มีพิน ไฟก็ดับจันใด
เมื่อไม่มีคนซุบซิบนินทา การทะเลาะ
วิวาทก็หยุดไปจันนั้น
- 21 ถ่านเป็นเชื้อเพลิง และพินเป็นเชื้อไฟจันใด
คนที่ชอบทะเลาะก็เป็นเหตุให้การวิวาท

ลูกถามฉันนั้น

- 22 ถ้อยคำของผู้ซุบซิบนินทา ก็เหมือน
 ชื่นอาหารร่อย
 มันลงไปยังส่วนต่างๆ ภายในร่างกาย
- 23 ริมฝีปากที่พูดจารื่นหูจากจิตใจชั่วร้าย
 ก็เหมือนขี้เงินที่เคลือบอยู่บนภาชนะดิน
- 24 คนที่เกลียดผู้อื่น ก็กลบเกลื่อนด้วยวาจา
 และเก็บการหลอกลวงไว้ภายใน
- 25 เมื่อนำเสียงเขาเหมือนมีเมตตาจิต ก็อย่า
 เชื่อเขา
 เพราะมีสิ่งน่าเกลียดน่าชังร่อยแปด
 ในใจเขา
- 26 ถึงเขาจะปกปิดความเกลียดชังไว้ด้วยเล่ห์
 แต่ความชั่วของเขาจะถูกเปิดโปงใน
 ที่ประชุม
- 27 คนที่ขูดหลุมพรางจะตกลงไปเอง

คนที่กลิ้งก้อนหินขึ้นไป มันจะกลิ้งกลับ

มาทับเขาเอง

²⁸ ลิ่นมูสาเกลียดชังผู้ที่มีน้ันทาลาย

และปากป้อยอก็ทำให้พินาศ

- 1 อย่าคุยอวดถึงพรุ่งนี้
 เพราะเจ้าไม่ทราบว่ามันหนึ่งๆ จะมีอะไร
 เกิดขึ้นบ้าง
- 2 จงให้คนอื่นยกย่องเจ้า และไม่ไช่ปาก
 ของเจ้าเอง
 ให้คนต่างด้าวยกย่อง และไม่ไช่ริมฝีปาก
 ของเจ้าเอง
- 3 หินก็หนัก และทรายก็มีน้ำหนัก
 แต่การขั้วเข้าของคน โง่ก็หนักกว่าทั้งสอง
 อย่างนั้น
- 4 ความพิโรธก็ดูร้าย ความโกรธก็ท่วมท้น
 แต่ใครเล่าจะทนเผชิญความริษยาได้?
- 5 ว่ากันต่อหน้า
 ดีกว่ารักกันลับๆ
- 6 บาดแผลที่มิตรทำก็ด้วยเจตนาดี
 แต่การจูบของศัตรูนั้นมากเกินความจริง
- 7 คนที่อ้อมแล้วยอมเบือนน้ำผึ้ง

- แต่สำหรับคนหิว ทุกสิ่งที่ยิ้มก็กลับหวาน
- ⁸ คนที่ร่อนเร่จากบ้านของตน
ก็เหมือนนกที่ร่อนจากรังของมัน
- ⁹ น้ำมันและเครื่องหอมทำให้ใจยินดี
และความอ่อนหวานของเพื่อนมาจาก
คำแนะนำที่จริงใจ
- ¹⁰ อย่าทอดทิ้งเพื่อนของเจ้า และเพื่อนของ
บิดาเจ้า
และอย่าไปที่บ้านพี่น้องของเจ้าในวันที่
เจ้าพบความลำบาก
เพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้
ดีกว่าพี่น้องที่อยู่ไกล
- ¹¹ ลูกเอ๋ย จงมีปัญญา และจงทำให้ใจของเรา
ยินดี
เพื่อเราจะตอบคนที่สบประมาทเราได้
- ¹² คนสุขุมเห็นอันตรายและซ่อนตัวเสีย
แต่คนรู้น้อยเดินเรื่อยไปและรับ

อันตรายนั้น

- 13 จงรีบเสื่อผ้าของผู้ที่กำประกันให้
คนแปลกหน้า
ยึดไว้เป็นมัดจำ เมื่อเขาประกันให้
หญิงต่างถิ่น
- 14 คนที่ตื่นแต่เช้ามีดไปทักทายเพื่อนบ้านด้วย
เสียงดัง
เขากลับจะเห็นว่าเป็นคำสาปแช่ง
- 15 หยาดฝนหยดลงมาไม่หยุดในวันฝนตก
พราๆ จันใด
ผู้หญิงจี๊ทะเลาะก็เหมือนกันจันนั้น
- 16 คนที่ห้ามเธอก็เหมือนห้ามลม
หรือจับน้ำมันด้วยมือขวา
- 17 เหล็กกลับเหล็กให้คมได้จันใด
คนหนึ่งก็กลับเพื่อนของตนให้เฉียบแหลม
ได้จันนั้น
- 18 คนที่ดูแลต้นมะเดื่อจะได้กินผลของมัน

และคนที่คุ้มกันนายของตนจะได้รับ

เกียรติ

¹⁹ ในน้ำ คนเห็นหน้าคนนั้นใด

ความคิดของคนก็ต่อคนนั้นนั้น

²⁰ แคนคนตายและแคนพินาศไม่รู้จักอิม

ดวงตาของมนุษย์ก็ไม่รู้จักอิม

²¹ เข้าหลอมมีไว้สำหรับเงิน และเตาถลุง

สำหรับทองคำ

ส่วนคนเราจะพิสูจน์ได้โดยคำยกย่องที่

เขาได้รับ

²² เอาคนโง่ใส่ครกตำด้วยสาก

พร้อมกับเมล็ดข้าว

คนโง่ก็ยังโง่อยู่นั่นเอง

²³ จงรู้ความทุกข์สุขของฝูงแพะแกะของเจ้า

ให้ดี

และจงเอาใจใส่ฝูงสัตว์ของเจ้า

²⁴ เพราะความมั่งคั่งไม่ยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์

- และมงกุฎก็ไม่คงทนอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์
- ²⁵ เมื่อเขาเก็บหญ้าแห้งไปแล้ว หญ้าใหม่ก็
ปรากฏขึ้น
และผักหญ้าต่างๆ ตามภูเขาก็ถูกเก็บ
รวบรวมมา
- ²⁶ เมื่อนั้นลูกแกะจะให้เสื้อผ้าแก่เจ้า
และแพะก็จะเป็นค่านา
- ²⁷ จะมีนมแพะพอเป็นอาหารแก่เจ้า
เป็นอาหารแก่ครอบครัวของเจ้า
และเป็นเครื่องยังชีพแก่สาวใช้ของเจ้า

คนชั่วและคนชอบธรรม

- 1 คนชั่วหนีแม้ไม่มีใครไล่ตาม
แต่คนชอบธรรมกล้าหาญอย่างราชสีห์
- 2 เมื่อแผ่นดินเกิดจลาจล
ก็มีผู้ครอบครองหลายคน
แต่โดยอาศัยคนที่มีความเข้าใจและความรู้
แผ่นดินนั้นจะยืนยง
- 3 คนขากจนที่ข่มเหงคนจน
ก็เหมือนฝนที่ซัดลงมาทำลายพืชผล
- 4 คนที่ทิ้งซารีอะฮ์ยอมยกย่องคนชั่ว
แต่คนที่รักษาริอะฮ์ยอมต่อสู้พวกเขา
- 5 คนชั่วไม่เข้าใจความยุติธรรม
แต่คนที่พยายามเชื่อฟังพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ
เข้าใจดีถ้วน
- 6 คนขากจนที่ดำเนินในความซื่อสัตย์
ก็ดีกว่าคนที่คดโกงในทางของตนแล้ว

มั่งคั่ง

- 7 บุตรที่เฝ้ารักษาซาริอะฮ์เป็นคนฉลาด
แต่ผู้ที่คบกับคนตะกละก็ทำให้บิดาของ
ตนขายหน้า
- 8 คนที่ทวิทรัพย์สมบัติของตนด้วยดอกเบี้ยและ
การขูดรีด
ก็ได้รวบรวมทรัพย์นั้นไว้ให้ผู้ที่เมตตา
คนจน
- 9 ถ้าผู้ใดไม่ฟังซาริอะฮ์
แม้คำขอคู่อำของเขาก็เป็นที่น่า
สะอิดสะเอียน
- 10 คนที่นำคนเที่ยงธรรมหลงเข้าไปในทางชั่ว
ก็จะตกลงในกับดักของตัวเอง
แต่คนดีพร้อมจะได้รับสิ่งดีเป็นมรดก
- 11 คนมั่งคั่งมักคิดว่าตนเองฉลาด
แต่คนยากจนผู้มีความเข้าใจจะมองเขา
ออกอย่างทะลุปรุโปร่ง

- 12 เมื่อคนชอบธรรมชนะ ผู้คนมากมายต่างยินดี
แต่เมื่อคนชั่วเรื่องอำนาจ คนก็
ซ่อนตัวเสีย
- 13 ผู้ที่ปกปิดบาปของตนไว้จะไม่เจริญ
แต่ผู้ที่สารภาพและทิ้งมันจะได้
ความเมตตา
- 14 คนที่เกรงกลัวอัลลอฮ์อยู่เสมอก็เป็นสุข
แต่คนที่ทำใจตนให้แข็งกระด้างจะตกใน
ความยากลำบาก
- 15 คนชั่วที่ปกครองประชาชนผู้ยากจน
ก็เหมือนสิงโตคำรามหรือหมีโถม
ใส่เหยื่อ
- 16 เจ้านายที่ขาดความเข้าใจก็เป็นผู้บิบบังคับตัว
ฉกาจ
แต่คนที่เกลียดสิ่งที่ได้มาโดยไม่ชอบ-
ธรรมย่อมมีชีวิตยืนยาว
- 17 คนที่มีความผิดในเรื่องฆาตกรรม

จะหลบหนีไปจนตาย

อย่าให้ใครช่วยเขาเลย

¹⁸ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างไรตำหนิจะได้รับ

การช่วยกู้

แต่คนคดโกงในทางของเขาจะล้มลง

อย่างฉับพลัน

¹⁹ คนที่โถนาของตนจะมีอาหารบริบูรณ์

แต่คนที่ติดตามสิ่งไร้ค่าจะยิ่งยากจน

²⁰ คนซื่อสัตย์จะได้รับบริศกิมากมาย

แต่คนที่รีบเร่งรวยทางลัดจะถูกลงโทษ

²¹ การล่าเอียงนั้นไม่ดี

ถึงกระนั้นก็ยังมีคนยอมทำผิดเพราะ

อาหารชิ้นหนึ่งก็เป็นได้

²² คนตระหนี่เร่งหาทรัพย์สมบัติ

และไม่ทราบว่าการขาดสนจะมาถึงเขา

²³ ผู้ที่ตักเตือนคนอื่น จะได้รับการชื่นชมใน

ภายหลัง

มากกว่าผู้ที่ใช้ลิ้นป้อยอ

²⁴ คนที่ขโมยของของบิดาหรือมารดาของตน

และพูดว่า “อย่างนี้ไม่ผิด”

เขาก็เป็นเพื่อนของนักทำลาย

²⁵ คนโลภเร็วให้เกิดการวิวาท

แต่ผู้ที่วางใจในพระผู้เป็นเจ้าจะ

เจริญรุ่งเรือง

²⁶ คนที่เชื่อใจตัวเองเป็นคนโง่

แต่คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีปัญญาจะ

ปลอดภัย

²⁷ ผู้ที่ให้แก่คนยากจนจะไม่ขัดสน

แต่ผู้ที่เพิกเฉยจะถูกแข่งสาปมาก

²⁸ เมื่อคนชั่วเรื่องอำนาจ คนก็ช้อนตัวเสียบ

แต่เมื่อเขาทิ้งหลายพินาศไป คนชอบ-

ธรรมก็ทวีขึ้น

- 1 คนที่ถูกตักเตือนบ่อยๆ แต่ยังหัวรั้น
จะถูกล่ามโซ่ที่โดยไม่มีทางแก้ไข
- 2 เมื่อคนชอบธรรมทิวี่ขึ้น ประชาชนก็
เปรมปรีดิ์
แต่เมื่อคนชั่วปกครอง ประชาชนก็
คร่ำครวญ
- 3 คนที่รักปัญญายอมทำให้บิดาของตน
เปรมปรีดิ์
แต่ผู้ที่คบหาหญิงโสเภณีกี่ผลาญทรัพย์
จนสิ้น
- 4 กษัตริย์ทรงทำให้บ้านเมืองเป็นปึกแผ่นด้วย
ความยุติธรรม
แต่กษัตริย์ที่รับสินบนทำให้มันย่อยยับ
- 5 คนที่ปล่อยเพื่อนบ้านของตน
ยอมกางข่ายไว้ดักเท้าของตน
- 6 คนชั่วติดกับเพราะความทรยศของตน
แต่คนชอบธรรมร้องเพลงและเปรมปรีดิ์

- 7 คนชอบธรรมรู้จักสิทธิของคนจน
คนชั่วไม่เข้าใจความรู้เรื่องนี้
- 8 คนชอบเยาะเย้ยทำให้บ้านเมืองลุกเป็นไฟ
แต่คนมีปัญญาทำให้ความโกรธเกรี้ยว
สงบลง
- 9 ถ้าคนมีปัญญามีเรื่องโต้เถียงกับคนโง่
คนโง่ก็เดือดดาล ทั้งหัวเราะเยาะหยันและ
ไม่มีความสงบ
- 10 พวกกระหายเลือดย่อมเกลียดคนดีพร้อม
แต่คนซื่อตรงก็แสวงหาชีวิตอย่างเขา
- 11 คนโง่ระบายความโกรธออกมาเต็มที่
แต่คนมีปัญญาข่มยับยั้งไว้เจียบๆ
- 12 ถ้าผู้ครอบครองใส่ใจคำพูดเท็จ
ข้าราชการทั้งสี่ของท่านก็พลอยเป็น
คนชั่ว
- 13 คนยากจนและผู้กดขี่เหมือนกันอยู่อย่างหนึ่ง
คือพระผู้เป็นเจ้าประทานดวงตาที่

มองเห็นแก่คนทั้งสอง

- ¹⁴ ถ้าพระราชพิพากษาคนจนด้วย
ความเที่ยงธรรม
พระที่นั่งของพระองค์จะตั้งอยู่เป็นนิรันดร์
- ¹⁵ ไม่เรียวและคำตักเตือนให้ปัญญา
แต่เด็กที่ถูกปล่อยปละละเลยจะนำ
ความอับอายมาสู่มารดา
- ¹⁶ เมื่อคนชั่วทวิอำนาจ การทรยศก็ทวีขึ้น
แต่คนชอบธรรมจะเห็นความลุ่มจม
ของเขา
- ¹⁷ จงอบรมสั่งสอนบุตรของเจ้า แล้วเขาจะ
ทำให้เจ้าชื่นใจ
เขาจะให้ความปีติยินดีแก่เจ้า
- ¹⁸ ที่ที่ไม่มีนิมิต ประชาชนก็ปล่อยตัว
แต่คนที่รักษาซารีอะฮ์ย่อมเป็นสุข
- ¹⁹ สักแต่ใช้คำพูดเท่านั้นจะสั่งสอนคนรับใช้
ไม่ได้

เพราะแม้เขาจะเข้าใจ แต่เขาก็ไม่เชื่อฟัง

²⁰ เจ้าเห็นคนปากไวหรือ?

ยังมีความหวังในคนโง่มากกว่าเขา

²¹ คนที่ตามใจคนรับใช้ของตนตั้งแต่เด็กๆ

ในที่สุดจะพบว่าเขานำความยุ่งยากมาให้

²² คนขี้โมโหเร้าให้เกิดการวิวาท

และคนเจ้าอารมณ์ก็ทำให้เกิด

ความผิดบาปมากขึ้น

²³ ความหยิ่งของคนนำเขาให้ต่ำลง

แต่คนถ่อมตัวจะได้รับเกียรติ

²⁴ ผู้สมคบกับขโมยย่อมเกลียดชังชีวิตของตน

เขาได้ยื่นคำแข่งสาป แต่ไม่เปิดเผย

อะไรเลย

²⁵ การกลัวคนเป็นเพียงกับดัก

แต่คนที่วางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าก็ปลอดภัย

²⁶ คนมากมายแสวงหาความพอใจจาก

ผู้ครอบครอง

แต่คนจะได้รับความยุติธรรมจาก

พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

²⁷ คนอยุติธรรมเป็นที่สะอิดสะเอียนแก่

คนชอบธรรม

และคนซื่อตรงก็เป็นที่สะอิดสะเอียนแก่

คนชั่ว

ถ้อยคำของอาถูร์

¹ ถ้อยคำของอาถูร์ บุตรของยาเคห์แห่งมัดสา

เขาพูดกับอิธิเอล

และอุกาลว่า

² แท้จริงข้าพเจ้าก็โง่เกินกว่าจะเป็นคน

ข้าพเจ้าไม่มีความรอบรู้อย่างมนุษย์

³ ข้าพเจ้าไม่เคยเรียนรู้ปัญญา

ทั้งไม่มีความรู้เกี่ยวกับอถุกุดคูส

⁴ ใครเล่าได้ขึ้นสรวงสวรรค์และลงมา?

ใครรวบรวมลมไว้ในอุ้งมือของตน?

ใครเอาเสื้อผ้าห่อหุ้มน้ำไว้?

ใครสถาปนาที่สุคปลายแห่ง

แผ่นดินโลก?

คนนั้นชื่ออะไร? และบุตรของคนนั้นชื่อ

อะไร?

ท่านจะต้องรู้แน่

⁵ พระคำรัสทุกคำของอัลลอฮฺพิสูจน์แล้วว่าจริง

พระองค์ทรงเป็น โลกแก่ผู้ลี้ภัยในพระองค์

⁶ อย่าเพิ่มอะไรเข้ากับพระคำรัสของพระองค์

เกรงว่าจะทรงตำหนิเข้าและทรงตัดสินว่า

เจ้าพุดมุตสา

⁷ ข้าแต่อัลลอฮฺ บ่าวขอสองสิ่งจากพระองค์

ขออย่าทรงปฏิเสธ ก่อนบ่าวตาย

⁸ ขอให้ความเท็จและคำมูสาไกลจากบ่าว

ขออย่าประทานความยากจนหรือ

ความมั่งคั่งแก่บ่าว

ขอทรงเลี้ยงบ่าวด้วยอาหารที่จำเป็น

แก่บ่าว

⁹ เกรงว่าบ่าวจะอิม และปฏิเสธพระองค์

แล้วพุดว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าเป็นใครเล่า?”

หรือเกรงว่าบ่าวจะยากจนและขโมย
และลบหลู่พระนามพระเจ้าของบ่าว

¹⁰ อย่ากล่าวร้ายคนรับใช้ให้นายของเขาฟัง
เกรงว่าเขาจะแข่งเจ้า และเจ้าจะต้อง
รับโทษ

¹¹ มีคนที่แข่งบิดา
และไม่ขอดูอาอ์ให้มารดาของตน

¹² มีคนที่คิดว่าตนเองบริสุทธิ์
แต่ไม่ได้รับการชำระความโสโครก
ของตน

¹³ มีคนที่ดวงตาแสดงความขโส
และหนังตาแสดงความถือดี

¹⁴ มีคนที่ฟันของเขาเป็นดาบ ฟันกรามของเขา
เป็นมีด

เพื่อจะทำลายคนยากจนเสียจากแผ่นดิน
และคนขัดสนเสียจากมนุษย์

15 ปลิงมีลูกตัวเมียสองตัว พวกมันร้องว่า

“ให้ฉัน ให้ฉัน”

มีสามสิ่งที่ไม่เคยอึด ที่จริงมีสี่สิ่งที่ไม่เคยพูด

ว่า “พอแล้ว”

16 คือแดนคนตาย กรรมของหญิงหมั้น

แผ่นดินโลกที่ไม่อึดน้ำ

และไฟที่ไม่เคยพูดว่า “พอแล้ว”

17 ดวงตาที่เยาะเย้ยบิดา

และคูถูกไม่ฟังมารดา

จะถูกฝูงกาแห่งหุบเขาจิกออก

และลูกนกแร้งจะกินเสีย

18 มีสามสิ่งทีประหลาดล้ำสำหรับข้าพเจ้า

ที่จริงมีสี่สิ่งทีข้าพเจ้าไม่เข้าใจ

19 คือ ทำทางของนกอินทรีบนท้องฟ้า

ทำทางของงูบนหิน

ท่าทางของเรือในท้องทะเล

และท่าทางของชายหนุ่มต่อหญิงสาว

²⁰ นี่เป็นท่าทางของหญิงผู้ล่วงประเวณี

คือ นางรับประทาน และนางเซ็ดปาก

และนางพูดว่า “ฉันไม่ได้ประพฤติชั่ว”

²¹ มีสามสิ่งที่ทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือน

ที่จริง มีสี่สิ่งในโลกทนไม่ได้

²² คือ ทาสเมื่อได้เป็นพระราช

คน โง่เขลาเมื่อกินอิ่ม

²³ หญิงที่ไม่มีใครรักเมื่อได้สามี

และสาวใช้เมื่อขึ้นมาแทนที่นายหญิง

ของคุณ

²⁴ มีสี่สิ่งในโลกที่เล็กเหลือเกิน

แต่มีปัญญามากเหลือสิ้น คือ

²⁵ มด มันไม่แข็งแรง

แต่มันยังเตรียมอาหารของมันไว้ใน

ฤดูแล้ง

²⁶ ตัวกระจงผา มันไม่มีกำลัง

แต่มันยังสร้างบ้านของมันในซอกหิน

²⁷ ตี๊กแตนป่าทั้งกำไม่มีราชา

แต่มันทั้งหมดยังเดินขบวนเป็นแถว

²⁸ จึงจกนั้น เจ้าเอามือจับได้

แต่มันยังอยู่ในพระราชวัง

²⁹ มีสามสิ่งที่ยั่งยืนได้สง่างาม

ที่จริง มีสี่สิ่งที่เดินได้สง่างาม

³⁰ คือ สิงโตซึ่งเป็นสัตว์ที่มีกำลังมากที่สุดใน

หมู่สัตว์

และไม่ยอมหันหลังให้สิ่งใดเลย

³¹ พ่อไก่ที่เดินป้ออยู่ แพะตัวผู้

และพระราชชาติทรงดำเนินอยู่น้ำ

ประชาชนของพระองค์

- ³² ถ้าเจ้าเป็นคนโง่เขลาและพุดขย่งตนเอง
หรือถ้าเจ้าคิดแผนชั่ว จงเอามือปิดปากไว้
- ³³ เพราะเมื่อกวนน้ำนมก็ได้เนย
เมื่อกระทกจมูกก็ได้เลือดกำเดาฉันใด
เมื่อกวนโทโสก็ได้การวิวาทฉันนั้น

ถ้อยคำของเลมูเอล

- ¹ ถ้อยคำของเลมูเอล พระราชาแห่งมัสสา
พระราชนนีตรัสสอนคำนี้
แก่พระองค์
- ² โอ ลูกแม่เอ๋ย โอ ลูกจากครรภ์ของแม่เอ๋ย
โอ ลูกแห่งคำปฎิญาณของแม่เอ๋ย
- ³ อย่าให้กำลังของเจ้าแก่ผู้หึง
หรือให้ทางของเจ้าแก่หึงผู้ทำลาย
พระราชา
- ⁴ โอ เลมูเอลเอ๋ย
ไม่สมควรที่พระราชาจะดื่มเหล้าองุ่น
หรือผู้ครอบครองจะปรารถนาสุรา
- ⁵ เกรงว่าเขาจะดื่มและลืมนสิ่งที่ตราไว้ในตัว
บทกฎหมาย
และวินัยของความของเจ้าทุกข์ให้เขวไป
- ⁶ สุรามึไว้ให้คนที่กำลังพินาศ

และเหล้าองุ่นมีไว้เพื่อผู้ที่ทุกข์ใจ

⁷ จงให้เขาคឹมและดื่มความขากจนของเขา

และไม่จดจำความระทมทุกข์อีกต่อไป

⁸ จงเป็นปากเป็นเสียงให้ผู้ที่ไม่อาจปริปากเพื่อ

ตนเอง

เพื่อสิทธิของทุกคนที่กำลังจะพินาศ

⁹ จงเป็นปากเป็นเสียงให้พวกเขา ตัดสินอย่าง

ชอบธรรม

จงให้ความยุติธรรมแก่คนยากจนเข็ญใจ

คำกลอนยกย่องภรรยาที่ดี

¹⁰ ภรรยาที่เลิศประเสริฐ ใครเล่าจะหาพบ?

คุณค่าของเธอเลิศล้ำกว่าทับทิม

¹¹ สามีของเธอก็ไว้ใจเธอ

และเขาจะไม่ขาดประโยชน์ใดๆ

¹² เธอ นำสิ่งดีมาให้เขา ไม่นำสิ่งร้าย

ตลอดวันคืนแห่งชีวิตของเธอ

- 13 เธอแสวงหาขนแกะและเส้นป่าน
และทำงานด้วยมืออย่างเต็มใจ
- 14 เธอเป็นเหมือนเรือของพ่อค้า
เธอนำอาหารของเธอมาจากที่ไกล
- 15 เธอลุกขึ้นตั้งแต่มืดอยู่
และจัดเตรียมอาหารสำหรับครอบครัว
ของเธอ
และจัดงานให้แก่สาวใช้ของเธอ
- 16 เธอพิเคราะห์คู่ไร่นาแล้วซื้อไว้
ด้วยรายได้ของเธอ เธอปลูกสวนองุ่น
- 17 เธอทำงานอย่างขยันขันแข็ง
แขนของเธอแข็งแกร่งสู่งานต่างๆ
- 18 เธอรู้ว่าสินค้าของเธอจะได้กำไร
กลางคืนตะเกียงของเธอก็ไม่ดับ
- 19 เธอยื่นมือออกจับไน
และมือของเธอจับเครื่องปั่นฝ้าย
- 20 เธอหยิบยื่นให้คนยากจน

เธอยื่นมือออกช่วยคนขัดสน

²¹ เธอไม่กลัวหิมะมาทำให้ครอบครัวของเธอ

เธอหนาว

เพราะทุกคนในครอบครัวสวมเสื้อ

สองชั้น

²² เธอทำผ้าปูเตียงสำหรับเธอ

เสื้อผ้าของเธอทำด้วยผ้าลินินเนื้อละเอียด

และผ้าสีม่วง

²³ สามีของเธอเป็นที่รู้จักที่ประตูเมือง

เมื่อเขานั่งอยู่ในหมู่พวกผู้ใหญ่ของ

แผ่นดิน

²⁴ เธอทำเครื่องนุ่งห่มด้วยผ้าลินินไว้ขาย

เธอส่งผ้าคาดเอวให้แก่พ่อค้า

²⁵ กำลังและความสง่าผ่าเผยเป็นอาภรณ์

ของเธอ

เธอหัวเราะให้แก่เหตุการณ์ที่จะมาถึง

²⁶ ปากของเธอเอื้อนเอ่ยปัญญา

และคำสอนเจือความเอ็นดูอยู่ที่ลิ้น

ของเธอ

²⁷ เธอดูแลความเป็นอยู่ในครอบครัวอย่างดี

และไม่เคยเกียจคร้าน

²⁸ ลูกๆ ของเธอตื่นขึ้นมาก็ชมเชยเธอ

สามีของเธอก็ยกย่องเธอว่า

²⁹ “สตรีมากมายทำได้ดีเลิศ

แต่เธอเลิศยิ่งกว่าเขาทั้งหมด”

³⁰ เสน่ห์เป็นของหลอกหลวง และความงามก็

ไม่จริง

แต่สตรีที่ยำเกรงพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า สมควร

ได้รับคำยกย่อง

³¹ จงยกย่องเธอเพราะทุกสิ่งที่คุณทำ

ให้ประชาชนที่ประจัญบานยกย่องเธอ

เพราะการงานของเธอ

